

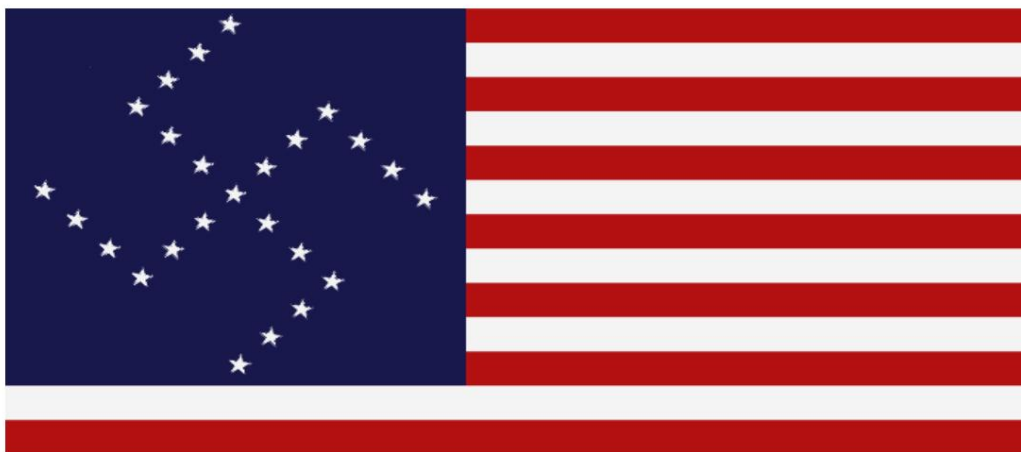
V200 Years of Terrorism USA: obszerna lista wszystkich amerykańskich zbrodni wojennych, terroru i wojen

Aby ustanowić i utrzymać swoje „prawo” do wykorzystywania innych narodów, Stany Zjednoczone regularnie uciekają się do skrajnej przemocy, a zwłaszcza przemocy militarnej. Oto lista znanych interwencji zbrojnych i innych przestępstw. Oczywiście nie jest kompletna, ale można powiedzieć, że chyba nie jest lepiej.

„Czasami drzę o moją ojczyznę, kiedy myślę, że Bóg jest sprawiedliwy” – Thomas Jefferson

„Uważam, że wszyscy, którzy czerpią korzyści i przyczyniają się do wojny, powinni zostać rozstrzelani pierwszego dnia przez obywateli ich kraju.” – Ernest Hemingway Tylko w latach 1661-1774 z Afryki sprowadzono około miliona żywych niewolników. Stany Zjednoczone, a ponad dziewięć milionów zginęło po drodze. Przychody niewolników z tej operacji w cenach z połowy XVIII wieku wynosiły co najmniej 2 miliardy dolarów, co było wówczas astronomiczną kwotą.

1622 - Pierwszym atakiem na Indian w Jamestown rozpoczynają się wojny amerykańskie w 1622 r., następnie wojna z Indianami (Algonquini) w Nowej Anglii w latach 1635-1636 i wojna 1675-1676, która zakończyła się zniszczeniem prawie połowa miast Massachusetts. Kolejne wojny i potyczki z Indianami trwały do 1900 roku. Amerykanie zniszczyli około 100 mln Indian, co można w pełni uznać za ludobójstwo, znacznie przewyższające masowe mordy na Żydach przez Hitlera (4-6 mln ofiar).

Od 1689 do 1763 miały miejsce cztery duże wojny imperialne, w których brały udział Anglia i jej kolonie północnoamerykańskie, a także imperia francuskie, hiszpańskie i holenderskie. Od 1641 do 1759 doszło do 40 zamieszek i 18 konfliktów wewnętrznych między osadnikami, z których pięciu osiągnęło poziom powstania. Wojna o niepodległość rozpoczęła się w 1776 i zakończyła w 1783.

Druga wojna przeciwko Anglii w latach 1812-1815 umocniła niepodległość, a 40 wojen z Indianami w latach 1622-1900 zaowocowało nabyciem milionów akrów ziemi.

1792 - Amerykanie walczą z Indianami o Kentucky

1796 - Amerykanie walczą z Indianami o Tennessee

1797 - Ochłodzenie stosunków z Francją po ataku amerykańskiego statku Delaware na cywilny statek Croyable; wojny trwały do 1800 roku.

1800 - bunt niewolników kierowany przez Gabriela Prossera w Wirginii. Powieszono około tysiąca osób, w tym samego Prossera. Sami niewolnicy nie zabili ani jednej osoby.

1803 - Amerykanie walczą z Indianami o Ohio

1803 - Luizjana. W 1800 r. na mocy tajnego traktatu Hiszpania poddaje się byłej Francji (do czasu

w 1763) francuska kolonia Luizjana. Zamiast tego Napoleon zobowiązał się do króla Hiszpanii Karola IV. przekazać swoich siostrzeńców królestwu Włoch. Wojska francuskie nie były w stanie podbić Luizjany, gdzie osiedlili się Amerykanie.

1805 - 1815 - Stany Zjednoczone prowadziły pierwszą wojnę w Afryce na wybrzeżu Morza Śródziemnego. W tym czasie kupcy z Republiki Amerykańskiej rozwinęli znaczący handel z Imperium Osmańskim, gdzie kupowali opium za około 3 dolary za funt i sprzedawali je do chińskiego portu Kanton (Guangzhou) za 7-10 USD. Wiele opium zostało również sprzedanych do Indonezji i Indii. W pierwszej połowie XIX wieku Stany Zjednoczone uzyskały od sułtana te same prawa i przywileje w Imperium Osmańskim, co mocarstwa europejskie: Wielka Brytania, Rosja i Francja. Następnie Stany Zjednoczone rozpoczęły walkę z Wielką Brytanią o kontrolę nad rynkiem opium we wschodniej części Morza Śródziemnego. Po serii wojen, w 1815 r. Stany Zjednoczone nałożyły uciążliwe kontrakty na kraje Afryki Północnej i zapewniły swoim kupcom duże sumy pieniędzy. Później, w latach 30. XX wieku, Stany Zjednoczone starały się uzyskać Syrakuzę jako bazę od Królestwa Neapolu, chociaż te żądania nie powiodły się.

1806 - Próba inwazji amerykańskiej na Rio Grande, czyli terytorium należące do Hiszpanii. Przywódca, kapitan USA H. Pike, został schwytany przez Hiszpanów i interwencja nie powiodła się.

1810 - Gubernator Luizjany Claiborne najeżdża hiszpańskie terytorium Zachodniej Florydy z rozkazu Prezydenta Stanów Zjednoczonych. Hiszpanie wycofali się bez walki, a teren oddano Ameryce.

1811 - bunt niewolników Karola (nazwiska niewolników często nie otrzymywali, podobnie jak psy). 500 niewolników wyjechało do Nowego Orleanu i po drodze uwolniło innych. Wojska amerykańskie zabiły lub powiesiły później prawie wszystkich uczestników powstania.

1812 - 1814 - Wojna z Anglią. Inwazja Kanady. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/1812anglija.htm>) „Płonę pragnieniem dołączenia nie tylko do Florydy na południu, ale także do Kanady (górnej i dolnej) na północy naszego kraju” – powiedział Felix Grundy, członek Izby Reprezentantów. „Stwórca świata ustanowił nasze granice na południu Zatoki Meksykańskiej, a na północy w królestwie wiecznego chłodu” – powiedział inny senator Harper. Wkrótce po przybyciu ogromnej floty angielskiej Jankesi zostali zmuszeni do opuszczenia Kanady. W 1814 roku Anglia zdołała nawet zniszczyć wiele budynków rządowych w Waszyngtonie.

1812 - Prezydent USA Madison nakazuje generałowi George'owi Matthewsowi zająć część hiszpańskiej Florydy - wyspę Amelia i kilka innych obszarów. Matthews wykazał się bezprecedensowym okrucieństwem, ponieważ prezydent próbował zaprzeczyć współudziałowi.

1813 - wojska amerykańskie zajmują Zatokę Hiszpańską bez walki, wojska hiszpańskie poddają się. Ponadto markiz zajęli Amerykanie, okupacja trwała do 1814 roku.

1814 - Amerykański generał Andrew Jackson napada na Florydę w Hiszpanii, zajmując Pensacola.

1816 - Siły amerykańskie atakują Fort Nichols na Florydzie w Hiszpanii. Fort nie należał też do Hiszpanów, ale do zbiegłych niewolników i Indian, których zginęło w liczbie 270.

1817 - 1819 - Stany Zjednoczone rozpoczynają negocjacje z osłabioną utratą wielu kolonii Hiszpanią w sprawie zakupu wschodniej Florydy. 6 stycznia 1818 roku generał Andrew Jackson, który posiadał ogromne plantacje, w liście do prezydenta Jamesa Monroe przedstawił propozycję podboju Florydy i obiecał, że zrealizuje ją w ciągu 60 dni. Wkrótce, nie czekając na zakończenie negocjacji z Hiszpanią i bez jej zgody, siły amerykańskie pod dowództwem generała Jacksona przekroczyły południową granicę Stanów Zjednoczonych i zajęły Florydę. Pretekstem do inwazji na Florydę były prześladowania plemienia Indian Seminole, które zapewniało schronienie uciekającym czarnym niewolnikom z plantacji (dwóch przywódców Indian Seminole, generał Jackson, oszukało ich i zwabiło do amerykańskiej kanonierki, podnosząc angielską flagę, a następnie brutalnie wykonany). Prawdziwym powodem amerykańskiej inwazji było zdobycie żyznej ziemi przez plantatorów na Florydzie z południa Stanów Zjednoczonych, co zostało odtajnione w debacie kongresowej w styczniu 1819 r. w raporcie przedstawiciela komisji wojskowej Johnsona ds. wojny na Florydzie.

1824 - Dwustu Amerykanów, dowodzonych przez Davida Portera, dokonuje inwazji na miasto Fajardo w Portoryko. Powodem było to, że ktoś niedawno obraził tam amerykańskiego oficera. Urzędnicy miejscy zostali zmuszeni do oficjalnego przeprosin za wykroczenie swoich mieszkańców.

1824 - Lądowanie wojsk amerykańskich na Kubie, następnie w kolonii hiszpańskiej.

1831 - Powstanie niewolników w Wirginii pod przewodnictwem księdza Nata Turnera. 80 niewolników zabiło swoich handlarzy niewolników i członków ich rodzin (60 osób), po czym powstanie zostało stłumione. Ponadto handlarze niewolników zdecydowali się na „uderzenie wyprzedzające”, aby zapobiec kolejnemu powstaniu i zabić setki niewinnych niewolników w okolicznych regionach.

1833 - Najazd na Argentynę, gdzie doszło do powstania.

1835 - Meksyk. Stany Zjednoczone, które dążyły do zajęcia Meksyku, wykorzystały niestabilną sytuację polityczną. Po kolonizacji Teksasu na początku lat dwudziestych, w 1835 r. wybuchło powstanie kolonistów z Teksasu, które wkrótce zaowocowało oddzieleniem Teksasu od Meksyku i ogłoszeniem „niepodległości”.

1835 - Inwazja na Peru, gdzie wybuchły wówczas silne niepokoje.

1836 - Kolejny najazd na Peru.

1840 - Amerykańska inwazja na Fidżi niszczy kilka wiosek.

1841 - Po zabójstwie Amerykanina na wyspie Drummond (wówczas zwanej Upolu) Amerykanie niszczą wiele tamtejszych wiosek.

1842 - Wyjątkowy przypadek. Niektórzy T. Jones zorientowali się, że Ameryka jest w stanie wojny z Meksykiem i zaatakował swoimi oddziałami półwysep Monterey w Kalifornii. Dowiedziawszy się, że wojna tak naprawdę nie trwa, wycofał się.

1843 - inwazja USA na Chiny.

1844 - Kolejna inwazja na Chiny, stłumienie powstania antyimperialistycznego.

1846 - Meksykanie są obrażeni utratą Teksasu, którego mieszkańcy zdecydowali się w 1845 roku przyłączyć do Stanów Zjednoczonych. Spory graniczne i finansowe pogłębiają napięcie. Wielu Amerykanów uważało, że Stanom Zjednoczonym jest „przeznaczenie” do rozciągnięcia się na całym kontynencie od Atlantyku po Pacyfik. Ponieważ Meksyk nie chciał sprzedawać tego terytorium, niektórzy urzędnicy amerykańscy chcieli go podbić. Prezydent USA James K. Polk wysłał wojska do Teksasu wiosną 1846 r. Przez następne dwa lata walki toczyły się w Meksyku, Teksasie, Kalifornii i Nowym Meksyku.

Armia amerykańska była lepiej wyszkolona, miała więcej nowej broni i skuteczniejsze przywództwo, więc Meksyk został pokonany. Na początku 1847 roku Kalifornia znalazła się pod kontrolą Stanów Zjednoczonych. We wrześniu miasto Meksyk padło ofiarą amerykańskich ataków wojskowych. 2 lutego 1848 roku Stany Zjednoczone i Meksyk podpisały porozumienie pokojowe. W tej umowie Meksyk zgodził się ze Stanami Zjednoczonymi sprzedać obszar 500.000 mil kwadratowych rosyjskiej 15 [tutaj: http://www.usinfo.ru/1846california.htm](http://www.usinfo.ru/1846california.htm) milion dolarów. (Więcej v

1846 - Agresja na Nową Granadę (Kolumbia).

1849 - Marynarka wojenna USA zbliża się do Smyrny, aby zmusić rząd austriacki do uwolnienia aresztowanego Amerykanina.

1849 – Ostrzał Indochin.

1851 - Wojska amerykańskie lądują na Wyspie Johanna, aby ukarać lokalny rząd za aresztowanie kapitana amerykańskiego statku.

1852 - inwazja USA na Argentynę podczas niepokojów społecznych.

1852 - Japonia. Aegean Accords - Nierówne traktaty zawarte w latach 1854-1858 przez USA i inne mocarstwa z Japonią w okresie Ansei [pełna oficjalna nazwa panowania (1854-1860) cesarza Komei]. Umowy te zakończyły ponad dwa stulecia japońskiej izolacji od świata zewnętrznego. W 1852 r. rząd amerykański wysłał do Japonii eskadrę M. Perry, która z groźbami zawarła 31 marca 1854 r. w Kanagawie pierwszy traktat amerykańsko-japoński, otwierający porty Shimoda i Hakodate dla amerykańskich statków bez prawa do handlu. 14 października 1854 Japonia podpisała podobną umowę z Anglią, a 7 lutego 1855 z Rosją. Konsul Generalny USA T.

Harris, który przybył do Japonii w 1856 r. przez groźby i szantaż, 17 czerwca 1857 r. zawarł nowy, lukratywny traktat dla Stanów Zjednoczonych, a rok później 29 lipca 1858 r. nowy niewolnik

umowy handlowe z Japonią. Na wzór amerykańsko-japońskiej umowy handlowej podpisano w 1858 r. umowę z Rosją (19.08.1858), Wielką Brytanią (26.08.1858) i Francją (9.10.1858). Umowy Morza Egejskiego pozwalały na swobodny handel zagraniczny z Japonią i integrowały ją z handlem światowym, umożliwiając cudzoziemcom prawo do eksterytorialności i jurysdykcji konsularnej, pozbawiając Japonię autonomii celnej i nakładając niskie cła importowe.

1853 - 1856 - Anglo-Amerykańska inwazja na Chiny, gdzie dzięki konfliktom zbrojnym zdobyli dogodne warunki handlowe. (Więcej po rosyjsku tutaj: <http://www.usinfo.ru/c4.files/tajpinskievosstanie.htm>)

1853 - Inwazja Argentyny i Nikaragui podczas niepokojów społecznych.

1853 - Amerykański statek wojskowy przybywa do Japonii, aby zmusić ją do otwarcia portów dla handlu międzynarodowego.

1854 - Amerykanie niszczą nikaraguańskie miasto San Juan del Norte (Greytown), pomszczając amerykańską zniewagę.

1854 - Stany Zjednoczone próbują podbić Wyspy Hawajskie. Podbój Wyspy Tygrysów w Panamie. 1855 - pluton Amerykanów pod dowództwem Williama Walkera najeżdża Nikaragę. On, przy wsparciu swojego rządu, ogłosił się prezydentem Nikaragui w 1856 roku. Amerykański poszukiwacz przygód starał się przyłączyć Amerykę Środkową do Stanów Zjednoczonych i przekształcić ją w bazę niewolników dla amerykańskich plantatorów. Jednak Zjednoczone Armie Gwatemali, Salwadoru i Hondurasu wydalili Walkera z Nikaragui. Został później schwytany i stracony w Hondurasie.

1855 - Amerykanie najeżdżają Fidżi i Urugwaj.

1856 - Inwazja Panamy. Biorąc pod uwagę ogromną rolę Panamy szyi, Wielka Brytania i Stany Zjednoczone walczyły o kontrolę, a przynajmniej kontrolę. Wielka Brytania, która posiadała wiele wysp na Karaibach, a także część Wybrzeża Moskitów, starała się utrzymać swoje wpływy w Ameryce Środkowej. W 1846 roku Stany Zjednoczone nałożyły na nową Granadę traktat o przyjaźni, handlu i żegludze, w którym zobowiązały się zagwarantować suwerenność Nowej Granady nad szyją Panamy, jednocześnie zyskując równe prawa do korzystania z dowolnej trasy przez szyję i koncesję na budowę linii kolejowej przez nią. Kolej, która została ukończona w 1855 roku, wzmocniła amerykańskie wpływy na szyi Panamy. Na mocy traktatu z 1846 r. Stany Zjednoczone systematycznie interweniowały w wewnętrzne sprawy Nowej Granady i wielokrotnie uciekały się do bezpośredniej interwencji wojskowej (1856, 1860 itd.). Traktaty między Stanami Zjednoczonymi a Wielką Brytanią – traktat Clayton z Bulwer (1850) i traktat Haye-Paunspot (1901) dodatkowo wzmocniły pozycję USA w Nowej Granadzie.

1857 - Dwie inwazje na Nikaragę.

1858 - Interwencja na Fidżi, gdzie przeprowadza się represyjną operację zabijania dwóch Amerykanów.

1858 - Inwazja Urugwaju. 1859

- Atak na japoński Fort Taku.

1859 - Inwazja Angoli podczas niepokojów społecznych.

1860 - Inwazja Panamy.

1861 - 1865 - Wojna domowa. Missisipi, Floryda, Alabama, Georgia, Luizjana, Teksas, Wirginia, Tennessee i Północna Karolina oderwały się od reszty stanu i ogłosiły się niepodległymi państwami. Północ zaatakuję, jakby chciała uwolnić niewolników. W rzeczywistości, jak zawsze, chodziło o pieniądze – w zasadzie kłócili się o warunki handlu z Anglią. Ponadto znaleziono siły, które miały zapobiec rozpadowi kraju na kilka małych, ale bardzo separatystycznych kolonii.

1862 - Wypędzenie wszystkich Żydów z Tennessee z konfiskatą mienia.

1863 - Wyprawa do Shimonoseki (Japonia), gdzie „obraża się” amerykańską flagę.

1864 - Wyprawa wojskowa do Japonii w celu osiągnięcia dogodnych warunków biznesowych.

1865 - Paragwaj. Urugwaj z nieograniczoną pomocą wojskową Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Francji itp. najechał Paragwaj i zniszczył 85% ówczesnej populacji bogatego kraju. Od tego czasu Paragwaj nigdy się nie podniósł. Potworną masakrę otwarcie relacjonował Międzynarodowy Dom Bankowy Rothschildów, który jest ściśle powiązany ze słynnym brytyjskim bankiem „Baring Brothers” i innymi instytucjami finansowymi, w których Rothschildowie tradycyjnie odgrywali wiodącą rolę.

Szczególny cynizm ludobójstwa dodaje, że odbyło się ono pod hasłem wyzwolenia Paragwaju spod dyktatury i przywrócenia demokracji w kraju. Po utracie połowy terytorium i wykrwawieniu, stan stał się biedną anglo-amerykańską półkolonią, gdzie dziś ma jeden z najniższych standardów życia, kwitnącą mafię narkotykową, ogromne zadłużenie zewnętrzne, policyjny terror i korupcję urzędników.

Zabrali ziemię chłopom i przekazali ją grupie właścicieli ziemskich, która pojawiła się pod auspicjami okupantów. Następnie utworzyli partię „Kolorado”, która do dziś rządzi krajem w interesie dolara i Wuja Sama.

Demokracja wygrała. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/1865paragvaj.htm>)

1865 - Wprowadzenie wojsk do Panamy podczas przewrotu.

1866 - Niesprowokowany atak na Meksyk.

1866 - Zbrodnicza wyprawa do Chin w związku z atakiem na konsula amerykańskiego.

1867 - Wyprawa do Chin w celu zamordowania kilku amerykańskich marynarzy. 1867 - Atak na Wyspy Midway.

1868 - Wielokrotne najazdy na Japonię podczas japońskiej wojny domowej.

1868 - Inwazja Urugwaju i Kolumbii.

1874 - Inwazja Chin i Hawajów.

1876 - Inwazja Meksyku.

1878 - Atak na wyspy Samoa.

1882 - Inwazja Egiptu. 1888 -

Atak na Koreę.

1889 - Wyprawa na Hawaje.

1890 - Utworzenie oddziałów na Haiti.

1890 - Argentyna. Utworzenie oddziałów do ochrony interesów Buenos Aires.

1891 - Chile. Starcia wojsk amerykańskich z powstańcami.

1891 - Haiti. Stłumienie powstania czarnych robotników na wyspie Navassa, która według danych amerykańskich należała do USA.

1893 - Wprowadzenie wojsk na Hawaje, inwazja na Chiny.

1894 - Nikaragua. W ciągu miesiąca wojska okupują Bluefields.

1894 - 1896 - Inwazja Korei. 1894 - 1895

- Chiny. Wojska amerykańskie biorą udział w wojnie chińsko-japońskiej.

1895 - Panama. Wojska amerykańskie najeżdżają prowincję kolumbijską.

1896 - Nikaragua. Wojska amerykańskie zaatakowały Korynt.

1898 - Wojna hiszpańsko-amerykańska. (więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/1898isp.htm>)

Wojska amerykańskie podbijają Filipiny w pobliżu Hiszpanii, 600 000 Filipińczyków zostaje zabitych. Prezydent USA William McKinley powiedział, że Bóg nakazał mu podbić Wyspy Filipińskie, nawrócić ich ludzi na chrześcijaństwo i wprowadzić ich do cywilizacji. McKinley powiedział, że rozmawiał z Bogiem, idąc o północy jednym z korytarzy Białego Domu. Ciekawy powód użyty przez Amerykę do sprowokowania tej wojny: 15 lutego 1898 r. Na pancerniku „Maine” doszło do eksplozji, która zatonała i zabiła 266 członków załogi. Rząd USA natychmiast obwinia Hiszpanię. Po 100 latach statek został podniesiony z dna i okazało się, że został wysadzony w powietrze od wewnątrz. To możliwe, że

Ameryka postanowiła nie czekać na okazję do ataku na Hiszpanię i postanowiła przyspieszyć sprawę, poświęcając kilkadziesiąt istnień ludzkich. Kuba została podbita w pobliżu Hiszpanii i nadal znajduje się tam amerykańska baza wojskowa. Ten sam, w którym znajduje się niesławna sala tortur dla wszystkich słynnych terrorystów z Guantanamo. 22 czerwca 1898 - Podczas wojny hiszpańsko-amerykańskiej żołnierze amerykańscy wylądowali na Kubie przy wsparciu partyzantów kubańskich, którzy walczyli z hiszpańskimi kolonizatorami od 1895 roku. W grudniu 1898 siły amerykańskie rozpoczęły operację „pacyfikacyjną” przeciwko kubańskim powstańcom, którzy nie chcieli złożyć broni. 20 maja 1901 r. zlikwidowano dowództwo wojskowe USA na Kubie. Na wyspie pozostają jednak wojska amerykańskie. Dla Kuby zostaje zatwierdzona nowa konstytucja, zgodnie z którą Stany Zjednoczone mają w tym kraju specjalne prawa. W rzeczywistości (więcej na ten temat: <http://www.usinfo.ru/kubaprotektorat.htm>). Z pomocą bogatych klas kapitał ze Stanów Zjednoczonych jest aktywnie zaszczerpiany kubańskiej gospodarce. W grudniu 1901 r. odbyły się najważniejsze wybory kręgami rządzącymi w USA T. Estrada Palma. 20 maja 1902 oficjalnie ogłoszono powstanie Republiki Kubańskiej, w Hawanie podniesiono flagę narodową (zamiast flagi amerykańskiej) i rozpoczęto ewakuację wojsk amerykańskich. Ameryka zastrzegła sobie prawo do ingerowania w wewnętrzne sprawy Kuby.

1898 - Portoryko i Guam zostają podbite przez Hiszpanię.

1898 - siły amerykańskie najeżdżają port San Juan del Sur w Nikaragui.

1898 - Hawaje. Zajęcie wyspy przez wojska amerykańskie.

1899 - 1901 - Wojna amerykańsko-filipińska (więcej tutaj: <http://www.usinfo.ru/1898filip.htm>)

1899 - Nikaragua. Wojska amerykańskie atakują port Bluefields.

1901 - Wysłanie wojsk do Kolumbii.

1902 - Inwazja Panamy.

1903 - Stany Zjednoczone wysyłają okręty wojenne na szyję Panamy, aby izolować armię kolumbijską. Niepodległość polityczna Republiki Panamy została ogłoszona 3 listopada. W tym samym miesiącu Panama, dosłownie zależna od Stanów Zjednoczonych, została zmuszona do podpisania umowy ze Stanami Zjednoczonymi, zgodnie z którą teren pod budowę kanału oddano na stałe do użytku Stanów Zjednoczonych. Stany miały możliwość zbudowania, a następnie eksploatacji kanału, posiadania sił zbrojnych itp. W 1904 r. zatwierdzono konstytucję panamską, przyznano Stanom Zjednoczonym prawo do lądowania wojsk w dowolnej części kraju, z czego wielokrotnie korzystali Rząd USA ma stłumić przemówienia antyimperialistyczne. Wybory prezydenckie w latach 1908, 1912, 1918 odbyły się pod nadzorem żołnierzy amerykańskich.

1903 - Inwazja Hondurasu, Dominikany i Syrii.

1904 - Wysłanie wojsk do Korei, Maroka i Dominikany.

1904 - 1905 - Wojska amerykańskie interweniują w wojnie rosyjsko-japońskiej.

1905 - Wojska amerykańskie interweniują w rewolucji w Hondurasie.

1905 - Wysłanie wojsk do Meksyku (pomaga dyktatorowi Porfirio Diazowi stłumić powstanie).

1905 - Wysłanie wojsk do Korei.

1906 - Inwazja na Filipiny, stłumienie ruchu wyzwolenczego.

1906 - 1909 - Wojska USA przebywają na Kubie podczas wyborów. W 1906 r. doszło do buntu liberałów protestujących przeciwko niesprawiedliwości popełnionej przez rząd prezydenta E. Palmy. Palma prosi Stany Zjednoczone o wysłanie wojsk, ale rząd USA wysłał mediatora na Kubę. Po rezygnacji prezydenta E. Palmy Stany Zjednoczone ogłosiły utworzenie w kraju rządu tymczasowego, który będzie sprawował władzę do czasu przywrócenia porządku. 10 lutego 1906 - Liberałowie wygrywają wybory.

H. Gomes wybrany na prezydenta Kuby.

1907 - Wojska amerykańskie przejmują protektorat "dyplomacji dolarowej" w Nikaragui.

1907 - Wojska amerykańskie interweniują w rewolucji na Dominikanie.

1907 - Wojska amerykańskie biorą udział w wojnach w Hondurasie i Nikaragui.

1908 - wojska amerykańskie znajdują się w Panamie podczas wyborów.

1910 - Nikaragua. Wojska amerykańskie atakują port Corinto i Bluefields. Stany Zjednoczone wysłały wojska do Nikaragui i zorganizowały spisek antyrządowy (1909), po którym Zelaya został zmuszony do ucieczki z kraju. W 1910 r. utworzono juntę proamerykańskich generałów: X. Estrady, E. Chamorro i pracownika amerykańskiej firmy górniczej A. Diaz. W tym samym roku został prezydentem Estrada, ale później został zastąpiony przez A. Diaza, wspieranego przez wojska amerykańskie (więcej tutaj: <http://www.usinfo.ru/19091912nikaragua.htm>).

1911 - Amerykanie lądują w Hondurasie, by wesprzeć powstanie kierowane przez byłego prezydenta Manuela Bonillo przeciwko legalnie wybranemu prezydentowi Miguelowi Davillo.

1911 - stłumienie antyamerykańskiego powstania na Filipinach.

1911 - Wprowadzenie wojsk do Chin.

1912 - Wojska amerykańskie wkraczają do Hawany na Kubie. (Więcej po rosyjsku tutaj: <http://www.usinfo.ru/1912kuba.htm>)

1912 - wojska amerykańskie znajdują się w Panamie podczas wyborów.

1912 - wojska amerykańskie najeżdżą Honduras.

1912 - 1933 - Okupacja Nikaragui, ciągła walka z partyzantami. Nikaragua stała się monopolistyczną kolonią „United Fruit Company” i innych amerykańskich firm. W 1914 roku w Waszyngtonie podpisano porozumienie, zgodnie z którym Stany Zjednoczone miały prawo do budowy kanału oceanicznego w Nikaragui. W 1917 został prezydentem E. Chamorro, który zawarł szereg nowych umów ze Stanami Zjednoczonymi, które doprowadziły do jeszcze większego zniewolenia kraju. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/1912nikaragua.htm>)

1914 - Wojska amerykańskie wkraczają na Dominikanę, walcząc z rebeliantami o Santa Domingo.

1914 - 1918 - Seria najazdów na Meksyk. W 1910 r. rozpoczął się silny ruch chłopski Francisco Pancho Villi i Emiliana Zapaty przeciwko marionetce USA i Anglii, dyktatorowi Porfirio Diazowi. W 1911 Diaz uciekł z kraju i został zastąpiony przez liberała Francisco Madero. Ale Amerykanom też nie odpowiadał i w 1913 ponownie proamerykański generał Victoriano Huerta obalił Madero i zabił go. Zapata i Villa naciskali, a pod koniec 1914 zajęli stolicę Meksyk. Huerta Junta upadła i Stany Zjednoczone przystąpiły do bezpośredniej interwencji. Już w kwietniu 1914 roku amerykańscy żołnierze wylądowali w meksykańskim porcie Veracruz i pozostali tam do października. Tymczasem doświadczony polityk i główny właściciel ziemski V. Carranza został prezydentem Meksyku. Pokonał Villę, ale sprzeciwił się imperialistycznej polityce Stanów Zjednoczonych i obiecał przeprowadzić reformę rolną. W marcu 1916 r. armia amerykańska pod dowództwem Pershinga przekroczyła granicę meksykańską, ale nie był to właściwie spacer po ogrodzie różanym. Żołnierze rządowi i partyzanckie armie PA Villa i Zapaty chwilowo zapomnieli o niepokojach społecznych i zjednoczyli się przeciwko Pershingowi i wydali go z kraju. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/19101917mexika.htm>)

1914 - 1934 - Haiti. Po licznych powstaniach Ameryka rozmieszcza swoje wojska, okupacja trwa 19 lat. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/19141934gaiti.htm>)

1916 - 1924 - 8-letnia okupacja Dominikany. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/19161924dominikanskajarka.htm>)

1917 - 1933 - Wojskowa okupacja Kuby, protektorat gospodarczy. 1917 - 1918 -

Udział w I wojnie światowej. Ameryka początkowo „utrzymywała neutralność”, tj. sprzedawała broń za astronomiczne kwoty i stała się niekontrolowanie bogata, do wojny przystąpiła dopiero w 1917 r., czyli ostatecznie straciła tylko 40 tys. największy zwycięzca. Jak wiemy, walczyła dokładnie tak samo podczas II wojny światowej. Stany Zjednoczone walczyły w Europie podczas I wojny światowej o zmianę reguł „gry”, nie po to, aby zapewnić „większą równość szans”, ale o zapewnienie przyszłej absolutnej nierówności na korzyść Stanów Zjednoczonych. Ameryka przybyła do Europy nie z powodu Europy, ale z powodu interesów Ameryki.

Zamorski kapitał zaplanował tę wojnę i wygrał ją. Po wojnie przez różne machinacje

innym sojusznikom udało się zniewolić Niemcy, co wprowadziło rozdarty wojną kraj w absolutny chaos, w którym narodził się faszyzm. Nawiasem mówiąc, faszyzm rozwijał się także przy aktywnej pomocy Ameryki, która pomagała mu do końca II wojny światowej. Stany inne niż Stany Zjednoczone po wojnie zadłużyły się u międzynarodowych grup finansowych i monopoli, w których kapitał amerykański grał już pierwsze, ale nie jedyne skrzypce. To, do czego dążyły Stany Zjednoczone, zarówno w Paryżu w 1919, jak i w 1929. Stany nie zapewniły sobie mandatów i kolonii, ale prawo i możliwość kontrolowania sytuacji na świecie, tak jak one lub amerykańska stolica. Oczywiście nie wszystkie plany zostały zrealizowane, a największym i najbardziej bolesnym błędem była niepodległa Rosja Sowiecka zamiast zależnej burżuazyjnej. Do tej pory musiało to poczekać, ale reszta Europy była „zasadniczo monopolistą Jankesów i co tam”. Coraz więcej dowodów wskazuje na to, że głównymi winowajcami wybuchu I wojny światowej są Stany Zjednoczone i Wielka Brytania. Więcej na ten temat po rosyjsku można przeczytać tutaj: <http://www.usinfo.ru/stravit.htm>.

1917 - Amerykańscy magnaci lubią finansować rewolucję socjalistyczną w Rosji i mają nadzieję, że wywoła ona wojnę domową, chaos i całkowitą likwidację tego kraju. Przypomnijmy, że w tym samym czasie Rosja brała udział w I wojnie światowej, co jeszcze ją pogorszyło. Oto konkretne nazwiska sponsorów: Jacob Schiff, Felix i Paul Wartburgowie, Otto Kahn, Mortimer Schiff, Guggenheim, Isaac Seligman. Kiedy naprawdę rozpoczęła się wojna domowa, Amerykanie uruchomili swoje siły, aby przyspieszyć zniszczenie Rosjan. Szczególnie duże nadzieje wiązano z Trockim, więc bardzo się rozgniewali, gdy Stalin rozpoznał jej plany i usunął wroga. Po rewolucji z 1917 r. prezydent USA Woodrow Wilson nakreślił politykę USA wobec Rosji w następujący sposób: Cały rząd Białej Gwardii w Rosji powinien otrzymać pomoc i uznanie Trójcy. Kaukaz jest częścią problemu Imperium Tureckiego, Azja Środkowa powinna stać się protektoratem anglosaskim, Syberia powinna mieć osobny rząd, a Wielka Rosja nowy (tj. nie sowiecki). Po zwycięstwie nad Morzem Czerwonym Wilson planował wysłać do Rosji wojska z Chrześcijańskiego Związku Młodzieży „dla edukacji moralnej i zarządzania narodem rosyjskim”. W 1918 r. do Władywostoku wkroczyły wojska amerykańskie i dopiero w 1922 r. zostały całkowicie wypędzone z terytorium Rosji. Ponadto 23 grudnia 1917 r. Clemenceau, Pichon i Foch z Francji oraz lordowie Milner i Cecil z Anglii zawarli tajny traktat o podziale stref wpływów. w Rosji: Kaukaz, Kuban i Don dla Anglii i Besarabii dla Francji, Ukrainy i Krymu. Stany Zjednoczone oficjalnie nie uczestniczyły w konwencji, mimo że faktycznie trzymały wszystkie wątki, a w szczególności twierdziły, że Syberia i Daleki Wschód... Państwo rosyjskie na tej mapie znajdowało się tylko na Wyżynach Środkoworosyjskich. Kraje bałtyckie, Białoruś, Ukraina, Kaukaz, Syberia i Azja Środkowa były na tej mapie „niezależnymi”, „niezależnymi” państwami. Na ten plan trzeba było poczekać jeszcze kilkadziesiąt lat. (Więcej po rosyjsku tutaj: <http://www.usinfo.ru/1917rossija.htm>.)

1918 - 1922 - Interwencja w Rosji. W sumie wzięło udział 14 krajów. Amerykanie przywłaszczyli sobie wiele rosyjskich rezerw złota, kiedy zabrali je admirałowi Kołczakowi z powodu obietnicy dostarczenia broni.

Nie dotrzymali jednak obietnicy. To złoto uratowało ich w czasie Wielkiego Kryzysu, kiedy rząd postanowił uporać się z ogromnym bezrobociem, zatrudniając służbę cywilną. Aby zapłacić za tę nieplanowaną pracę, potrzebna była ogromna ilość pieniędzy, a wtedy skradzione złoto nie było warte straconego złota. o tym tutaj: <http://jinezpravy.blogspot.cz/2012/08/teorie-o-vzniku-banky-ceskoslovenskych.html>)

Ten jedyne (wice

Galeria zdjęć tutaj: <http://www.usinfo.ru/c4.files/1917russiagallery.htm>.

1918 - 1920 - Panama. Po wyborach żołnierze są wysyłani do kraju, by stłumić zamieszki.

1919 - Kostaryka. Powstanie przeciwko reżimowi prezydenta Tinoco. Pod presją USA Tinoco zrezygnował, ale niepokoje w kraju nie ustały. Wojska amerykańskie wylądowały, by „ochronić amerykańskie interesy”. D. Garcia został wybrany na prezydenta. Przywrócono system demokratyczny kraju.

1919 - wojska amerykańskie walczą po stronie włoskiej z Serbami w Dalmacji.

1919 - wojska amerykańskie znajdują się w Hondurasie podczas wyborów.

1920 - Gwatemala. Interwencja dwutygodniowa.

1921 - Wsparcie USA dla rebeliantów, którzy walczyli o obalenie prezydenta Gwatemali Carlosa Herrery na rzecz United Fruit Company.

1922 - Interwencja w Turcji.

1922 - 1927 - siły amerykańskie w Chinach podczas powstania ludowego.

1924 - 1925 - Honduras. Żołnierze szturmowali kraj podczas wyborów.

1925 - Panama. Siły amerykańskie rozproszyły strajk generalny.

1926 - Nikaragua. Inwazja. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/19261933nikaragua.htm>)

1927 - 1934 - W całych Chinach są amerykańscy żołnierze.

1932 - Inwazja Salwadoru z morza. W tym czasie doszło do zamieszek. 1936 -

Hiszpania. Wprowadzenie żołnierzy w czasie wojny secesyjnej.

1937 - Jedno starcie militarne z Japonią.

1937 - Nikaragua. Z pomocą wojsk amerykańskich Somoza doszedł do władzy, gdy obalił legalny rząd Hamida Sacasa. Somoza był dyktatorem, a jego rodzina rządziła krajem przez kolejne 40 lat.

1939 - Wprowadzenie wojsk do Chin.

1941 - Jugosławia. Zamach stanu anglo-amerykańskich służb wywiadowczych w nocy z 26 na 27 marca 1941 r. obalił w wyniku zamachu rząd Cvetkovic-Matchek.

1941 - 1945 - Podczas gdy wojska sowieckie walczyły z armią nazistowską, Amerykanie i Brytyjczycy robili to, co zwykle - terror. Systematycznie niszczyli ludność cywilną Niemiec, pokazując, że nie są lepsi od nazistów. Dokonano tego z powietrza przez naloty dywanowe na miasta, które nie miały nic wspólnego z wojną i produkcją wojenną: Drezno, Hamburg. Około 120 000 do 250 000 cywilów zginęło w Dreźnie w ciągu jednej nocy, w większości uchodźcy. (O Lend Lease po rosyjsku można przeczytać tutaj: <http://www.usinfo.ru/lendlease.htm>.) W skrócie: 1) ZSRR nie zaczął pomagać aż do 1943 r., wcześniej wsparcie było jedynie symboliczne, 2) kwota wsparcia była niewielka i po ogromnych cenach (wciąż płacących), jednocześnie szpiegowali rosyjskiego tutaj: <http://www.usinfo.ru/lendleashespiony.htm> i 3) w tym samym czasie Ameryka potajemnie pomagała nazistom, choć teraz nie mówi się o tym bezpośrednio (po rosyjsku o tym np. tutaj: <http://www.usinfo.ru/ibm.kon> i tutaj: <http://www.usinfo.ru/fashysty.htm>) biznes to biznes. (więcej w

Nawiasem mówiąc, dziadek Busha, Prescott Bush, był bezpośrednio w to zamieszany. Ogólnie rzecz biorąc, zbrodnie Stanów Zjednoczonych podczas II wojny światowej są nieobliczalne. Na przykład wspierali niezwykle brutalnych chorwackich faszystów, którzy następnie brali czynny udział w walce antysowieckiej.

Wyglądało to tak, jakby przypadkowo zaatakowali żołnierzy radzieckich w nadziei, że zastraszą ich swoją siłą ognia. Zgodzili się z Hitlerem, że do walki z Sowietami wrzucono maksymalną liczbę żołnierzy, a Amerykanie przemaszerowali zwycięsko od miasta do miasta, nie napotykając żadnego oporu. Dopiero wtedy kręcili heroiczne filmy, które przypisywały się bohaterskim czynom sowieckich żołnierzy. Jedną z najbardziej przerażających zbrodni jest oczywiście tajne sponsorowanie nieludzkich eksperymentów na ludziach przez amerykańskie fundusze w nazistowskich obozach koncentracyjnych. Dzięki pomocy finansowej Ameryka miała nieograniczony dostęp do wyników badań. Po wojnie wszyscy Niemcy i Japończycy eksperci zostali przeniesieni do Stanów Zjednoczonych, gdzie kontynuowali badania nad więźniami, mieszkańcami domów opieki, imigrantami, mieszkańcami Ameryki Łacińskiej itp.

1945 - Dwie bomby atomowe zrzucone na wyczerpaną Japonię (więcej po rosyjsku tutaj: <http://www.usinfo.ru/c3.files/2mirovaja3.htm>), co spowodowało śmierć ok. 200 tys. (według innych źródeł 0,5 mln) osób, głównie kobiet i dzieci. Powszechne założenie, że bomby zostały zrzucone, aby ratować życie Amerykanów, nie jest prawdą. Bomby zostały zrzucone, by zastraszyć nowego wroga, Stalina, kiedy Japonia próbowała już wynegocjować kapitulację.

Przywódcy II wojny światowej, w tym Dwight D. Eisenhower, Chester Nimitz i Curtis Lemay, potępiali użycie bomb atomowych przeciwko pokonanemu wrogowi.

Ponadto bomby zostały zrzucone pomimo zakazu konwencji haskiej z 1907 r. - „nie ma usprawiedliwienia dla nieograniczonego niszczenia lub ataków na ludność cywilną i obiekty cywilne jako takie”.

Nagasaki było bazą morską... Po zajęciu Japonii przez wojska amerykańskie z głodu zmarło 10 milionów ludzi. Ponadto, jak zwykle, Amerykanie w pełni zademonstrowali swoją „uprzejmość”: dobrą tradycją było noszenie „pamiątek” wykonanych z kości i innych części ciała zmarłych Japończyków.

1945 - 1991 - ZSRR. (Więcej po rosyjsku tutaj: <http://www.usinfo.ru/sssrindex.htm>.) Oczywiście nie można wymienić żadnego antysowieckiego sabotażu, aktów terrorystycznych, prowokacji. Należy wspomnieć w szczególności o anglo-amerykańskim planie „Nie do pomyślenia”, który kilka lat temu został odtajniony i nie wzbudził zainteresowania „demokratycznych” mediów. Nie jest to zaskakujące, skoro już latem 1945 roku planowano zaatakować Związek Radziecki wspólnymi siłami faszystowskimi, brytyjskimi i amerykańskimi. Jaki Demokrat ośmiela się to powiedzieć? Schwytani Niemcy nie rozbroili sowieckich „sojuszników”, nikt nie rozwiązał wojska, zbrodniarze wojenni nie zostali ukarani. Wręcz przeciwnie, naziści zebrali się w armię składającą się z setek tysięcy, tylko czekając na rozkaz powtórzenia swego blitzkriegu.

Na szczęście Stalinowi udało się przesunąć wojska sowieckie i tym samym zneutralizować amerykańskich-faszystów, którzy nie odważyli się „demokratyzować”. Jednak amerykańska przyjaźń z nazistami trwała nadal.

Praktycznie żaden zbrodniarz wojenny w Niemczech Zachodnich nie został ukarany, wielu z nich służyło w NATO i na wyższych stanowiskach w rządzie. W tym czasie Stany Zjednoczone, które miały monopol nuklearny, rozpoczęły przygotowania do wojny wyprzedzającej, która miała rozpocząć się w 1948 roku. W ciągu pierwszych 30 dni zaplanowano zrzuć 133 bomb atomowych na 70 sowieckich miast, 8 z czego Moskwa i 7 do Leningradu, a później planowano zrzuć kolejne 200 bomb atomowych. Jednak obliczenia kontrolne wykazały, że lotnictwo strategiczne USA w latach 1949-1950 nadal nie było w stanie zadać Związkowi Sowieckiemu śmiertelnego ciosu bez możliwości stawienia oporu (plan „Dropshot”), więc „demokratyzacja” została odłożona. Ameryka próbowała wszelkimi sposobami wzniecać konflikty etniczne, sprzedawać wadliwy sprzęt (co, nawiasem mówiąc, doprowadziło kiedyś do największej eksplozji w Związku Radzieckim w historii - w 1982 roku na Syberii eksplodował gazociąg z amerykańskim sprzętem). Jeśli to możliwe, broń biologiczna została również użyta przeciwko Związkowi Radzieckiemu.

Na przykład rozbicie się samolotów ziemniaczanych Mandelinka, powodujące ogromne szkody w uprawach ziemniaków. Na Ukrainie na niektórych obszarach nadal rozpowszechnione jest nieznane naukowo skrzyżowanie konika polnego ze świerszczem. Oczywiście pierwotnie miał na celu rozprzestrzenianie infekcji. (Amerykanie schwytali wszystkich japońskich ekspertów od broni biologicznej podczas II wojny światowej i aktywnie wykorzystywali ich wiedzę we wszystkich mniej lub bardziej poważnych wojnach, w tym na Kubie; rozprzestrzenianie się epidemii owadów zostało opracowane przez Japończyków). W całej historii Związku Radzieckiego żaden samolot bojowy nie interweniował w przestrzeni powietrznej Stanów Zjednoczonych, nie przelatywał nad krajem i nie prowadził bitew powietrznych. W ciągu pięćdziesięciu lat konfrontacji ze Związkiem Radzieckim zestrzelono około trzydziestu amerykańskich samolotów bojowych i rozpoznawczych. W bitwie powietrznej nad Związkiem Radzieckim Sowietów stracili pięć myśliwców, Amerykanie zestrzelili kilka sowieckich cywilnych samolotów transportowych. W sumie zarejestrowano pięć tysięcy naruszeń sowieckich granic przez amerykańskie samoloty. W tym samym okresie w Związku Radzieckim zidentyfikowano i aresztowano ponad stu czterdziestu spadochroniarzy - dywersantów pełniących szczególną rolę w prowadzeniu sabotażu na terytorium sowieckim. CIA aktywnie drukowała sowieckie pieniądze i dostarczała je ZSRR na wszystkie możliwe sposoby, aby wywołać inflację. Zachodni naukowcy szybko rozwinęli pewne teorie naukowe o naturalnej skłonności Rosji do przemocy i niewolnictwa, o podświadomym zaprogramowanym pragnieniu okupowania całej Ziemi. Wiele planów rozpoczęcia wojny nuklearnej ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami socjalistycznymi, „Chariotir”, „Trojan”, „Bravo”, „Offtekl”, jest już dziś publicznie znanych. Amerykanie byli nawet gotowi zrzucić swoich europejskich sojuszników z bombami atomowymi, aby ostatni Rosjanie nie mieli dokąd uciec ze zniszczonego nuklearnie Związku Radzieckiego. Najpoważniejsze obawy ówczesnego Związku Radzieckiego były, jak się okazało, całkiem uzasadnione. W latach 70. zaproponowano plan, który został zaproponowany przez wywiad 3 listopada 1945 r., Zgodnie z którym jednocześnie zatwierdzono atak atomowy na 20 miast w ZSRR. Został on zaplanowany „nie tylko w przypadku zbliżającego się ataku ZSRR, ale nawet jeśli poziom rozwoju naukowego i przemysłowego kraju daje przeciwnikowi możliwość zaatakowania Stanów Zjednoczonych lub obrony przed naszym atakiem”... Ale heroiczne wysiłki naród radziecki cud gospodarczy i zupełnie nieoczekiwany rozwój broni jądrowej dla USA. Amerykanie, którzy zmarnowali odpowiedni moment na kolejne ataki, chcieli wykonać uderzenie wyprzedzające jeszcze w latach 50., ale cały czas powstrzymywał ich strach przed odpowiedziami. Według CIA Ameryka wydała łącznie 13 bilionów dolarów na zniszczenie ZSRR.

1946 - Jugosławia. Amerykańscy żołnierze mszczą się za zestrzelenie samolotu.

01946 - 1949 - Stany Zjednoczone zbombardowały Chiny i stawiały opór komunistom. (Więcej po rosyjsku tutaj: <http://www.usinfo.ru/c4.files/1946kitaj.htm>)

1947 - Włochy. Aby walczyć z komunizmem, siły proamerykańskie były finansowane w wyborach, CIA masowo zabijało komunistów i prowadziło antysowiecką kampanię medialną. Wreszcie włączony

Amerykańskie pieniądze zostały sfałszowane w wynikach wyborów i oczywiście komuniści przegrali.

1947 - 1948 - Francja. Aby walczyć z komunizmem i ponownie skolonizować Wietnam, siły proamerykańskie są finansowane w wyborach i zapewniane jest wsparcie wojskowe. Tysiące cywilów zostało zabitych.

1947 - 1949 - Grecja. Wojska amerykańskie biorą udział w wojnie domowej, w której wspierają faszystów. Pod pretekstem „ochrony demokracji” Stany Zjednoczone interweniują w pierwszych wyborach powszechnych we Włoszech i wprowadzają do włoskich portów okręty wojenne 6. Floty, aby uniemożliwić Partii Komunistycznej pokojowe dojście do władzy. W dziesięcioleciach po wojnie CIA i amerykańskie korporacje nadal interweniują w wyborach we Włoszech, wydając setki milionów dolarów na blokowanie komunistycznej kampanii wyborczej. Popularność komunistów opierała się na ich aktywnym udziale w ruchu antyfaszystowskim, kiedy kierowali wszystkimi siłami oporu.

1948 - 1953 - Akcja wojskowa na Filipinach. Decydująca rola w operacjach represyjnych wobec narodu filipińskiego. Śmierć tysięcy Filipińczyków. Wojsko amerykańskie rozpoczęło kampanię przeciwko lewicowym siłom kraju, walcząc z japońskimi najeźdźcami. Po wojnie Stany Zjednoczone przyniosły do władzy szereg marionetek, w tym prezydenta, dyktatora Marcosa. W 1947 r. siły proamerykańskie otrzymały wsparcie finansowe w związku z otwarciem amerykańskich baz wojskowych na Filipinach.

1948 - Peru. Wojskowy zamach stanu dokonany przez Amerykę. Do władzy doszedł Manuel Odria. Niedemokratyczny rząd uzbroił się w przyszłości i był wspierany przez Amerykę, następne wybory odbyły się dopiero w 1980 roku.

1948 - Nikaragua: wsparcie wojskowe ze względu na kontrolę rządu. O dyktatorze Anastasio Somoza, prezydent USA Roosevelt powiedział: „To drań, ale to nasz drań.” Dyktator zginął w 1956 roku, ale jego dynastia pozostała u władzy.

1948 - Kostaryka. Ameryka wspiera wojskowy zamach stanu pod przewodnictwem José Figueresa Ferrera.

1949 - 1953 - Albania. Stany Zjednoczone i Wielka Brytania podjęły kilka nieudanych prób obalenia „reżimu komunistycznego” i zastąpienia go prozachodnim rządem faszystowskich kolaborantów i monarchistów.

1950 - Powstanie w Portoryko zostaje stłumione przez wojska amerykańskie. W tym czasie trwała tam walka o niepodległość.

1950 - 1953 - Zbrojna interwencja w Korei około miliona amerykańskich żołnierzy. Śmierć setek tysięcy Koreańczyków. W 2000 roku na jaw wyszło masowe morderstwo dziesiątek tysięcy więźniów politycznych dokonane przez armię i policję reżimu Seulu podczas wojny koreańskiej. Dokonano tego na rozkaz Ameryki, która obawiała się, że więźniowie zatrzymani za przekonania polityczne mogą zostać uratowane przez armię KRLD. Amerykanie aktywnie wykorzystywali broń chemiczną i biologiczną wyprodukowaną dla nich przez nazistowskich zbrodniarzy i testowaną na więźniach. (Więcej po rosyjsku tutaj: <http://www.usinfo.ru/koreja.htm>, część 2 tutaj: <http://www.usinfo.ru/koreja2.htm>)

1950 - Początek amerykańskiej pomocy wojskowej dla Francuzów w Wietnamie. Dostawa broni i doradztwo wojskowe, płatność połowy francuskich wydatków wojskowych.

1951 – pomoc wojskowa USA dla chińskich powstańców.

1953 - 1964 - Gujana Brytyjska. W ciągu 11 lat Stany Zjednoczone i Wielka Brytania trzykrotnie próbowały uniemożliwić dojście do władzy demokratycznie wybranego przywódcy Dzehgena, który prowadził neutralną i niezależną politykę. Według Stanów Zjednoczonych może to doprowadzić do zbudowania społeczeństwa alternatywnego wobec kapitalizmu. Stosując różne narzędzia, od strajków po terroryzm, Stany Zjednoczone zorganizowały w 1964 r. opuszczenie przez nią sceny politycznej, w wyniku czego Gujana, jeden z najlepszych krajów w regionie, na początku lat 80. stał się jednym z najbiedniejszych. 1953 - Iran. (Więcej po rosyjsku tutaj: <http://www.usinfo.ru/1953iran.htm>)

Popularny polityk Mossaddek postanowił nacjonalizować irański przemysł naftowy (1951), kontrolowany przez anglo-irański koncern naftowy. W ten sposób naruszono interesy ekonomiczne Wielkiej Brytanii. Próby Wielkiej Brytanii „wpłynięcia” na Mossaddeka z pomocą głowy państwa szacha nie powiodły się. Mossaddek przeprowadził referendum, w którym zdobył 99,9% głosów i otrzymał nadzwyczajną władzę, przejął dowództwo nad siłami zbrojnymi, a ostatecznie obalił szacha i wysłał go na wygnanie. Wielka Brytania i Stany Zjednoczone były przerażone, że Mossaddek polegał nie tylko na nacjonalistach i duchownych, ale także na Komunistycznej Partii Iranu. W Waszyngtonie i Londynie zdecydowali, że Mossaddek przygotowuje się do „zsowietywizacji” Iranu, więc CIA i brytyjski wywiad MI5 przeprowadziły operację obalenia Mossaddeka. W Iranie rozpoczęły się zamieszki, a wspierani przez Stany Zjednoczone i Brytyjczycy monarchiści i zwolennicy Mossaddeka ścierali się i doszło do wojskowego zamachu stanu. Szach wrócił do Teheranu i powiedział na oficjalnym spotkaniu z szefem CIA na Bliskim Wschodzie: „Zdobyłem ten tron dzięki Allahowi, narodowi, armii i tobie”, który spędził w areszcie domowym. Szach uchylił decyzję o nacjonalizacji irańskiego przemysłu naftowego. Szach Pahlavi został więźniem narodu irańskiego na ćwierć wieku.

1953 - Przymusowa deportacja Eskimosów (Grenlandia) powoduje degradację tego narodu. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/1953grenlandia.htm>)

1954 - Gwatemala. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/1954gwatemala.htm>) Prezydent Gwatemali Jacobo Arbenz Guzman kierował krajem w latach 1951-1954 i próbował objąć kontrolą państwa handel produktami rolnymi (główna pozycja eksportowa). Wpłynęło to na interesy amerykańskiej firmy „United Fruit”, która odpowiadała za 90% eksportu Gwatemali. Arbenz został oskarżony o bycie tajnym członkiem partii komunistycznej i chce budować komunizm w Gwatemali (co było kłamstwem).

„United Fruit” zaapelował do rządu USA. CIA wynajęło kilkuset gwatemalskich żołnierzy, którzy najechali Gwatemalę z sąsiedniego Hondurasu. Armia przekupiona przez CIA odmówiła wysłuchania Arbenza i uciekł do Meksyku, gdzie zmarł 20 lat później. Dowódca sił zbrojnych doszedł do władzy w Gwatemali. Stany Zjednoczone z zadowoleniem przyjęły zmianę rządu i wezwały nowy rząd Gwatemali, aby nie mścił się na Arbenz. Wtedy Ameryka rozmieści tam swoje bombowce.

W 1999 roku prezydent USA Bill Clinton przyznał się do udziału amerykańskiego wywiadu w łamaniu prawa w niedawno zakończonym wewnętrznym konflikcie zbrojnym w Gwatemali. Szef Białego Domu powiedział to w stolicy Gwatemali, gdzie przebywał podczas swojej podróży do Ameryki Środkowej. Wsparcie wywiadu USA dla gwatemalskiego wojska zaangażowanego w „brutalne i uporczywe represje było błędem ze strony Stanów Zjednoczonych, którego nie należy powtarzać” – powiedział Clinton. Clinton złożył takie oświadczenie w odpowiedzi na wielokrotne apele gwatemalskich obrońców praw człowieka o otwarcie dostępu do tajnych archiwów tajnych służb USA, co określiłoby rolę Waszyngtonu i gwatemalskiego wojska w „brudnej wojnie”, która towarzyszyła wewnętrznemu uzbrojeniu. konflikt w Gwatemali. Niedawny raport gwatemalskiej „Komisji Prawdy” stwierdza, że podczas konfliktu Stany Zjednoczone wielokrotnie ingerowały w wewnętrzne sprawy Gwatemali. Tak więc CIA „bezpośrednio lub pośrednio wspierała niektóre nielegalne operacje rządu” przeciwko siłom rebeliantów. Do połowy lat 80. „rząd Stanów Zjednoczonych wywierał presję na władze Gwatemali, by ratowały niesprawiedliwą tkankę społeczną i gospodarczą kraju”. Według Komisji Prawdy ponad 200 000 osób zginęło lub zaginęło podczas 36-letniej wojny domowej w Gwatemali, która zakończyła się w 1996 roku podpisaniem porozumienia pokojowego między rządem a rebeliantami. W czasie konfliktu zbrojnego doszło do szeregu poważnych naruszeń prawa, z których większość była odpowiedzialna za służby wojskowe i wywiadowcze.

1956 – Rozpoczyna się pomoc wojskowa USA dla tybetańskich rebeliantów przeciwko Chinom. Wyszukani bojownicy

w zagranicznych bazach CIA zaopatrywano ich również w broń i sprzęt.

1957 - 1958 - Indonezja. Podobnie jak Nasser, Sukarno był jednym z przywódców „Trzeciego Świata” i zachowywał neutralność podczas zimnej wojny, kilkakrotnie odwiedzał ZSRR i Chiny, znacjonalizował holenderski majątek, odmówił delegalizacji Partii Komunistycznej i szybko rozszerzył swoje wpływy wśród wyborców. Wszystko to, według Stanów Zjednoczonych, służyło jako „zły przykład” dla innych krajów rozwijających się.

Aby zapobiec „rozprzestrzenianiu się złych pomysłów w krajach trzeciego świata”, CIA zaczęła marnować dużo pieniędzy na wybory, opracowano plan zamachu na Sukarno, została szantażowana przez sfabrykowany seks, a funkcjonariusze opozycji rozpoczęli wojnę z nieudanym rządem Sukarno .

1958 - Liban. Okupacja kraju, walka z buntownikami.

1958 - Konfrontacja z Panamą.

1958 - Amerykańska pomoc wojskowa dla rebeliantów na wyspie Quemoy w walce z Chinami.

1958 - Powstanie CIA rozpoczyna się w Indonezji od 1957. Amerykanie udzielili pomocy militarnej antyrządowym buntownikom, bombardując i doradzając. Po zestrzeleniu amerykańskiego samolotu CIA wycofało się i powstanie upadło.

1959 - Ameryka najeżdża Laos, pierwsze starcia wojsk amerykańskich rozpoczynają się w Wietnamie.

1959 - Haiti. Tłumienie powstania ludowego przeciwko proamerykańskiemu rządowi.

1960 - Ekwador. Po tym, jak Jose Maria Velasco został wybrany na prezydenta Ekwadoru i odmówił podporządkowania się amerykańskim żądaniom zerwania wszelkich stosunków z Kubą, Amerykanie przeprowadzili kilka operacji wojskowych. Wspierane są wszystkie organizacje antyrządowe i będą krwawe prowokacje, które następnie przypisuje się rządowi. Ostatecznie Amerykanie dokonali zamachu stanu i do władzy doszedł agent CIA Carlos Aroseman. Ameryka szybko zdaje sobie sprawę, że prezydent nie jest wystarczająco przyjazny dla Waszyngtonu i próbuje przeprowadzić kolejny zamach stanu. Kraj rozpoczął zamieszki, które zostały stłumione pod amerykańskim przywództwem. Do władzy doszła junta wojskowa, która zaczęła terror w kraju, odwołano wybory, rozpoczęły się prześladowania przeciwników politycznych i oczywiście przede wszystkim komunistów. Stany Zjednoczone pozostały zadowolone.

1960 - Siły amerykańskie wkraczają do Gwatemali, aby zapobiec obaleniu marionetkowego rządu USA. Próba zamachu stanu nie powiodła się.

1960 - Poparcie dla wojskowego zamachu stanu w Salwadorze.

1960 - 1965 - Kongo / Zair. W czerwcu 1960 Lumumba został pierwszym premierem Konga od czasu uzyskania niepodległości. Jednak Belgia zachowała kontrolę nad bogactwami mineralnymi w Katangi, a prominentni urzędnicy administracji Eisenhowera mieli interesy finansowe i powiązania w prowincji. Podczas ceremonii z okazji Święta Niepodległości Lumumba wezwał lud do wyzwolenia gospodarczego i politycznego. Po 11 dniach Katanga opuściła kraj. Lumumba został wkrótce obalony ze stanowiska z pomocą Stanów Zjednoczonych, aw styczniu 1961 roku padł ofiarą ataku terrorystycznego. Po kilku latach wojny domowej do władzy doszedł powiązany z CIA Mobutu, który rządził krajem przez ponad 30 lat i został miliarderem. W tym czasie poziom korupcji i ubóstwa w tym bogatym w surowce kraju osiągnął takie rozmiary, że zaskoczył nawet dowódców CIA.

1961 - 1964 - Brazylia. Po dojściu do władzy prezydenta Goularta kraj był na drodze do niezależnej polityki zagranicznej, odnowienia stosunków z krajami socjalistycznymi, opowiedzenia się przeciwko blokadzie Kuby, zmniejszenia dochodów z eksportu TNC, znacjonalizowania filii ITT oraz przeprowadzania reform gospodarczych i społecznych. Pomimo faktu, że Goulart był wielkim właścicielem ziemskim, Stany Zjednoczone oskarżyły go o „komunistyczną dominację w rządzie” i został obalony w wojskowym zamachu stanu. Kolejne 15 lat rządzi dyktatura wojskowa, Kongres jest zamknięty, opozycja polityczna jest rozproszona, w sądownictwie panuje tyrania, a krytyka prezydenta jest nielegalna. Związki były kontrolowane przez rząd, protesty były tłumione przez policję i wojsko. Zanikanie ludzi, „szwadrony śmierci”, kult występków i dzikie tortury stały się integralną częścią rządowego programu „rehabilitacji moralnej”. Brazylia zerwała więzi z Kubą i stała się jednym z najbardziej wiarygodnych sojuszników USA w Ameryce Łacińskiej.

1961 – Amerykanie sami zabijają prezydenta Dominikany Rafaela Trujillo

doprowadzony do władzy w latach 30. XX wieku. Brutalny dyktator został zabity nie za jawny napad na kraj (60% dochodów kraju trafiło prosto do jego kieszeni), ale za to, że jego drapieżna polityka wyrządziła zbyt duże szkody amerykańskim firmom.

1961 - Kuba. (Więcej po rosyjsku tutaj: <http://www.usinfo.ru/1961kuba.htm>) W 1961 roku CIA dysponowała budżetem (560 milionów dolarów), który przeznaczono na sfinansowanie specjalnej grupy „Mongoose”, która zorganizowała bombardowanie Kubańczyków hotele i inne obiekty, atakowały bydło i hodowlę, dodawały toksyczne chemikalia do cukru eksportowanego z Kuby itp. Na początku 1961 roku Stany Zjednoczone zniosły stosunki dyplomatyczne z Kubą i ogłosiły blokadę gospodarczą. W kwietniu zorganizowali zbrojny atak kontrrewolucjonistów kubańskich w Zatoce Świń.

1962 - Gwatemalski dyktator Miguel Ydigoras Fuentes tłumi ludowe powstanie z pomocą Amerykanów, setki ludzi zaginęło, tortury i zabójstwa są na porządku dziennym, a kraj pogrążony jest w terrorze. Wyszkoleni w Ameryce absolwenci niesławnej „Szkoły Ameryk” byli szczególnie dobrzy w torturowaniu i masowym mordowaniu cywilów.

1963 - Salwador. Zniszczenie dysydentów o antyamerykańskich poglądach.

1963 - 1966 - Dominikana. W 1963 roku nowy prezydent Bosch został demokratycznie wybrany. Wezwał kraj do reformy rolnej, zapewnienia ludziom tanich mieszkań, złagodzenia nacjonalizacji przedsiębiorstw i ograniczenia nadmiernego użytkowania gruntów przez zagranicznych inwestorów. Plany Boscha były postrzegane jako „wkradanie się w socjalizm” i rozżłościły Stany Zjednoczone, a prasa amerykańska stwierdziła, że jest „czerwony”. We wrześniu 1963 Bosch został obalony w wojskowym zamachu stanu, za zgodą Stanów Zjednoczonych. Kiedy po 19 miesiącach w kraju wybuchło powstanie i groziło przywróceniem Boscha do władzy, Stany Zjednoczone wysłały 23 000 żołnierzy, aby pomogli stłumić powstanie.

1963 - Amerykanie aktywnie pomagają partii w Iraku zniszczyć wszystkich komunistów w kraju. Nawiasem mówiąc, z pomocą CIA Saddam Husajn doszedł do władzy, a następnie walczył z Ameryką znienawidzonym Iranem.

1964 - Krwawe represje wobec panamskich sił narodowych, które domagały się zwrotu praw do Kanału Panamskiego.

1964 - Ameryka wspiera wojskowy zamach stanu w Brazylii, junta wojskowa obala prezydenta elekta Joao Goularta. Reżim generała Castelo Branco uważany jest za jeden z najkrwawszych w historii ludzkości. Szwadrony śmierci szkolone przez CIA torturowały i mordowały każdego, kto był uważany za politycznego przeciwnika Branco, zwłaszcza komunistów.

1964 - Kongo (Zair). Ameryka wspiera dojście do władzy dyktatora Mobutu Sese Seko, który później stał się znany ze swojego okrucieństwa i ukraść z biednego kraju miliardy dolarów. 1964 - 1974 - Grecja. (Więcej po rosyjsku tutaj: <http://www.usinfo.ru/c4.files/1967grecja.htm>) Dwa dni przed wyborami, w sierpniu 1967 roku, w kraju miał miejsce przewrót wojskowy, który miał uniemożliwić powrót do władzy Premier George Papandreou. Intrygi przeciwko niemu ze strony armii amerykańskiej i CIA, które znajdowały się w Grecji, rozpoczęły się zaraz po jego wyborze w kwietniu 1964 roku. Po zamachu stanu wprowadzono stan wojenny i wprowadzono cenzurę, rozpoczęły się aresztowania, tortury i morderstwa. Liczba ofiar w pierwszym miesiącu panowania „czarnych pułkowników” pod pretekstem uratowania narodu przed „komunistycznym puczem” sięgnęła 8000 osób.

W 1965 r., kiedy w Indonezji upaństwowiono ropę, Waszyngton i Londyn ponownie zareagowały przeprowadzeniem zamachu stanu, w którym zainstalowano dyktatora generała Suharto. Dyktatura stosu kości - pół miliona ludzi. W 1975 roku Suharto zajęło Timor Wschodni i zniszczyło jedną trzecią populacji, czyniąc z wyspy gigantyczny cmentarz. The New York Times nazwał tragedię „jedną z najdzikszych masakr we współczesnej historii politycznej”. Nikt nawet nie pamięta tych okrucieństw.

1965 - Pomoc wojskowa dla proamerykańskich rządów Tajlandii i Peru.

1965 - 1973 - Agresja wojenna na Wietnam. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/vietnambse.htm>) W czasie wojny zginęło 250 000 dzieci, 750 000 zostało rannych i okaleczonych. Zrzucano 14 000 000 ton bomb i min, co odpowiada 700 bombom atomowym z Hiroszimy i trzykrotności tonażu bomb użytych podczas II wojny światowej.

Wojna w Wietnamie kosztowała życie 58 000 amerykańskich żołnierzy, głównie poborowych, a 300 000 zostało rannych. Dziesiątki tysięcy ludzi popełniło samobójstwo w nadchodzących latach lub zostało zniszczonych psychicznie i moralnie przez swoje doświadczenie wojskowe. W 1995 roku, 20 lat po klęsce amerykańskiego imperializmu, wietnamski rząd poinformował o ogromnej liczbie zabitych w wojnie - 4 000 000 wietnamskich cywilów i 1 100 000 żołnierzy. W tym samym czasie miała miejsce „przymusowa urbanizacja”, w tym wysiedlanie chłopów z ziemi przez bombardowania i chemiczną defoliację dżungli. W niesławnej masakrze w My Lai w 1968 roku amerykańscy żołnierze zabili 500 cywilów (więcej tutaj: http://cs.wikipedia.org/wiki/Masakr_v_My_Lai). Między majem a listopadem 1967 r. pluton znany jako „Tiger Force” (więcej tutaj: http://en.wikipedia.org/wiki/Tiger_Force) przetoczył się przez środkowy Wietnam, torturując i zabijając nieznaną liczbę cywilów. Krwawe operacje wojskowe, takie jak Operacja Phoenix „zakończyły się w Wietnamie, a ich kulminacją był rok 1969, kiedy prawie 20 000 wietnamskich partyzantów i ich zwolenników zostało zabitych przez szwadrony śmierci zorganizowane przez Stany Zjednoczone. Pluton przeszedł przez ponad 40 wiosek, m.in. zaatakował 10 starych farmerów w Dolinie Song 28 lipca 1967 r. i obrzucił granatami kobiety i dzieci do trzech podziemnych schronów w pobliżu Chu Lai (http://en.wikipedia.org/wiki/Chu_Lai_International_Airport) w sierpniu 1967 r. Więźniowie byli torturowani i straceni, a ich uszy i skóry trzymano jako pamiątki. Jeden żołnierz Tiger Force odciął głowę dziecku, aby zdjąć naszyjnik z jego szyi, a ludzie zostali zabici dla ich złotych koron zębów. Były dowódca plutonu, sierżant William Doyle, wspomina: „Zabiliśmy wszystkich, których spotkaliśmy. Niezależnie od tego, że byli cywilami. Nie powinno ich tam być.” Chłopi zostali zabici, gdy odmówili pójścia do ośrodka tranzytowego, który Departament Stanu USA skrytykował w 1967 r. za brak żywności i schronienia.

Otoczone betonowymi murami i drutem kolczastym, obozy te były zasadniczo więzieniami. Opisując skrajne okrucieństwo wobec chłopów, Larry Kottingh, były naczelny lekarz, powiedział: „Właśnie wtedy wszyscy nosili naszyjniki z odciętymi uszami.” Dochodzenie wojskowe, które trwało cztery lata i rozpoczęło się w 1971 roku (najdłużej podczas tej wojny) spośród 30 zarzutów popełnienia przestępstw przeciwko prawu międzynarodowemu, w tym naruszenia Konwencji Genewskiej z 1949 r., żadnej z tych osób nie postawiono nawet zarzutów. Jedyną karą był sierżant, dla którego rozpoczęło się śledztwo, ze względu na jego raport o ścięciu dziecka. Do tej pory Stany Zjednoczone odmówiły odtajnienia tysięcy raportów, które mogłyby wyjaśnić, co się stało i dlaczego sprawa została zamknięta. 11 września 1967 wojsko amerykańskie rozpoczęło operację Wheeler (więcej tutaj: http://en.wikipedia.org/wiki/Operation_Wheeler). Pod dowództwem podpułkownika Gerarda Morse'a „Tiger Force” i trzy inne dywizje zaatakowały dziesięć wiosek w prowincji Quang Nam. Liczba zabitych Wietnamczyków. Harold Fisher, były sanitariusz, wspomina: „Poszliśmy do wioski i po prostu strzelaliśmy do wszystkich. Nie potrzebowaliśmy wymówki. Gdyby tu byli, zginęli.” Pod koniec kampanii artykuł w gazecie wojskowej „Stars and Stripes” pochwalił Sama Ibarra z „Tiger Force” za tysiące zabitych podczas operacji „Wheeler”.

Prawie pół miliona weteranów wojny w Wietnamie zostało wyleczonych z powodu zespołu stresu pourazowego. Jeden z żołnierzy Tiger Force, Douglas Teeters, brał antydepresanty i tabletki nasenne z powodu dnia i koszmarów sennych, ponieważ nie mógł wymazać obrazu zastrzelonych chłopów, gdy machali ulotkami zrzuconymi przez amerykańskie samoloty i chronili ich. Nie były to odosobnione przypadki, ale codzienne przestępstwa, przy pełnej wiedzy dowódców wszystkich szczebli. Weterani opowiadali, jak osobiście gwałcili, obcinali uszy, głowy, związali genitalia przewodami telefonii polowej i wypuszczali prąd, wysadzali w powietrze ludzi, palili cywilów na oślep, zrównali z ziemią wioski w duchu Czyngischanu, dla rozrywki zabijali zwierzęta i psy. zatruli zapasy żywności i ogólnie spustoszyły krajobraz Wietnamu Południowego, nie licząc zwykłych okrucieństw wojny i zniszczeń spowodowanych bombardowaniem. Średnia wieku amerykańskiego żołnierza w Wietnamie wynosiła 19 lat. Moja masakra w Lai. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/vietnam2.htm>)

1966 - Gwatemala. Amerykanie instalują swoją marionetkę Julius Cesar Mendez w Czarnogórze.

Do kraju wkroczyły wojska amerykańskie, miały miejsce masowe masakry Indian, którzy uważali się za potencjalnych powstańców. Całe wioski zostały zniszczone, a napalm był aktywnie używany przeciwko pokojowym rolnikom. W całym stanie znikają ludzie, aktywnie stosuje się tortury, do czego amerykańscy eksperci przeszkolili lokalną policję

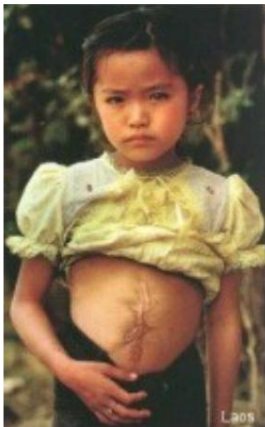
1966 - Pomoc wojskowa dla proamerykańskiego rządu Indonezji i Filipin. Pomimo okrucieństwa represyjnego reżimu Ferdynanda Marcosa na Filipinach (60 000 osób zostało aresztowanych z powodów politycznych, rząd oficjalnie zatrudnił 88 ekspertów od tortur), George Bush Sr. kilka lat później pochwalił Marcosa za „poszanowanie zasad demokracji”.

1967 – Kiedy Amerykanie widzą, że George Papandreu, który nie jest dla nich odpowiedni, może wygrać wybory w Grecji, popierają wojskowy zamach stanu, który pogrąża państwo w terroryzmie na 6 lat. Aktywnie wykorzystywano tortury, zabójstwa przeciwników politycznych Georgiosa Papadopolosa (który, nawiasem mówiąc, był agentem CIA, a wcześniej nazistą). W pierwszym miesiącu jego panowania stracono 8000 osób. Stany Zjednoczone nie przyznały się do wspierania tego faszystowskiego reżimu aż do 1999 roku.

1968 - Boliwia. Polowanie na słynnego Gwardia Rewolucyjnego Che Guevary. Amerykanie chcieli go żywego, ale boliwijski rząd tak bardzo bał się międzynarodowych protestów (Che Guevara stał się postacią kultową za jego życia), że postanowiła go szybko zabić.

1970 - Urugwaj. Amerykańscy eksperci od tortur uczą swoich umiejętności wykorzystywania lokalnych zwolenników demokracji przeciwko antyamerykańskiej opozycji.

1971 - 1973 - Bombardowanie Laosu (więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/laos.htm>). Na ten kraj zrzucono więcej bomb niż na nazistowskie Niemcy. Na początku lutego 1971 r. 30 000 żołnierzy USA z Sajgonu, wspierając amerykańskie samoloty z Wietnamu Południowego, zaatakowało południowy Laos. Eliminacja popularnego władcy państwa – księcia Sahounek, którego zastąpił amerykański marionetka Lol Noloy, który natychmiast wysłał wojska do Wietnamu.

1971 – pomoc wojskowa USA podczas rewolucji w Boliwii. Prezydenta Juana Torresa zastąpił dyktator Hugo Banzer, który jako pierwszy posłał na bolesną śmierć 2000 swoich przeciwników politycznych.

1972 - Nikaragua. Siły amerykańskie wkraczają do kraju po wsparcie rządu, przychylne Waszyngtonowi.

1973 - Chile (więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/1973chili.htm>). CIA przeprowadzi w Chile zamach stanu, aby pozbyć się prokomunistycznego prezydenta. Allende był jednym z najważniejszych socjalistów Chile i dążył do reform gospodarczych w kraju. Rozpoczął proces nacjonalizacji kluczowych sektorów gospodarki, nałożył wysokie podatki na działalność korporacji międzynarodowych i nałożył moratorium na dług publiczny. W efekcie poważnie wpłynęło to na interesy amerykańskich firm (ITT, Anaconda, Kennecot i inne). Ostatnią kroplą dla USA była wizyta Fidela Castro w Chile. W rezultacie CIA otrzymało rozkaz obalenia Allende. Jak na ironię, po raz pierwszy w historii CIA sfinansowała Partię Komunistyczną (chilijscy komuniści byli jednymi z głównych politycznych konkurentów partii Allende). W 1973 roku chilijska armia pod dowództwem generała Pinocheta dokonała zamachu stanu. Junta zawiesiła konstytucję, rozwiązała Kongres Narodowy, zdelegalizowała partie polityczne i organizacje masowe. Spowodowało to krwawy terror (30 000 chilijskich patriotów zginęło w lochach junty, a 2500 zaginęło). Junta zlikwidowała osiągnięcia społeczne i gospodarcze narodu, kraj wrócił do latyfundistów, biznesy do dawnych właścicieli, zrekompensowano szkody wyrządzone zagranicznym monopolom itp. Zniesiono stosunki z

inne państwa socjalistyczne. W grudniu 1974 roku Augusto Pinochet został ogłoszony prezydentem Chile. Międzynarodowa i antyludowa polityka junty doprowadziła do gwałtownego pogorszenia sytuacji w kraju, zubożenia pracowników i znacznego wzrostu kosztów mieszkaniowych. W polityce zagranicznej rząd wojskowo-faszystowski podążał za przywództwem USA.

1973 - Wojna Jom Kippur (więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/1973israel.htm>). Syria i Egipt przeciwko Izraelowi. Ameryka pomaga Izraelowi bronią.

1973 - Urugwaj. Pomoc wojskowa USA w zamachu stanu, który doprowadził do totalnego terroru w całym kraju.

1974 - Zair. Rządowi odmówiono wsparcia wojskowego, a celem USA było okupowanie zasobów naturalnych. Ameryka nie ma nic przeciwko temu, że wszystkie pieniądze (1 400 000) są zawłaszczone przez Mobutu Sese Seko, przywódcę kraju;

1974 - Portugalia. Wsparcie finansowe sił proamerykańskich w wyborach w celu zapobieżenia dekolonizacji kraju, w którym przez 48 lat rządził lojalny wobec USA reżim faszystowski. Na portugalskim wybrzeżu prowadzone są zakrojone na szeroką skalę ćwiczenia NATO w celu zastraszenia rywali.

1974 - Cypr. Amerykanie popierają wojskowy zamach stanu, który miał doprowadzić do władzy agenta CIA Nikosa Sampsona. Jednak mu się to nie udało, ale Turcy wykorzystali chwilowy chaos i najechali Cypr, nadal tam są.

1975 - Maroko okupuje Saharę Zachodnią przy wsparciu armii amerykańskiej, pomimo potępienia społeczności międzynarodowej. Nagrodą jest to, że Ameryka może umieszczać bazy wojskowe w kraju.

1975 - Australia. Amerykanie pomagają zastąpić demokratycznie wybranego premiera Edwarda Vitlema.

1975 - Kambodża (więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/c3.files/1975kambodza.htm>). Dwudniowy atak na Kambodżę, gdzie rząd zatrzymał amerykański statek handlowy. Historia nieoficjalna: Amerykanie postanowili toczyć „wojnę reklamową”, aby przywrócić wizerunek niezwyciężonej potęgi, mimo że załoga została bezpiecznie wypuszczona po inspekcji. W tym samym czasie dzielni żołnierze amerykańscy omal nie zniszczyli ratowanego przez siebie statku, tracąc kilkudziesięciu żołnierzy i kilka śmigłowców. Straty z Kambodży nie są znane. 1975 - 2002 (więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/1975angola.htm>) - Prosowiecki rząd Angoli napotyka rosnący sprzeciw ze strony ruchu "Unita", wspieranego przez RPA i USA tajne służby. ZSRR udzielił wsparcia militarnego, politycznego i gospodarczego w organizowaniu interwencji wojsk kubańskich w Angoli, zaopatrzył armię angolską w dużą ilość nowoczesnej broni i wysłał do kraju kilkuset doradców wojskowych. W 1989 roku wojska kubańskie opuściły Angolę, ale wojna domowa trwała do 1991 roku. Konflikt w Angoli zakończył się dopiero w 2002 roku, po śmierci stałego przywódcy „Jednostki”, Jonasa Savimbi.

1975 - 2003 - Timor Wschodni. W grudniu 1975 roku, dzień po tym, jak prezydent USA Ford opuścił Indonezję, która stała się najcenniejszym instrumentem Stanów Zjednoczonych w Azji Południowo-Wschodniej, żołnierze Suharto z błogosławieństwem Stanów Zjednoczonych najechali wyspę i użyli amerykańskiej broni w agresji. W 1989 r. wojska indonezyjskie ścigające cel brutalnej aneksji Timoru zniszczyły 200 tys. z 600 tys. mieszkańców. Ameryka wspiera tę agresję i ukrywa rozlew krwi na wyspie.

1978 - Gwatemala. Pomoc wojskowa i gospodarcza dla proamerykańskiego dyktatora Lucasa Garcii, który ustanowił jeden z najbardziej represyjnych reżimów w kraju. W ramach pomocy finansowej USA zginęło ponad 20 000 cywilów.

1979 - 1981. Seria przewrótów wojskowych na Seszelach - małym kraju na wschodnim wybrzeżu Afryki. Francja, RPA i wywiad amerykański uczestniczyły w przygotowaniach do zamachu stanu i inwazji najemników.

1979 - Afryka Środkowa. Zginęło ponad 100 dzieci protestujących przeciwko obowiązkowi kupowania mundurków szkolnych wyłącznie w sklepach należących do prezydenta. Społeczność międzynarodowa potępiła zabójstwa i wywarła presję na kraj. W trudnych czasach Afryki Środkowej z pomocą przyszły Stany Zjednoczone, na czym ten proamerykański rząd był korzystny.

1979 - Jemen. Ameryka zapewnia rebeliantom pomoc wojskową, aby podziękować Arabii Saudyjskiej.

1979 - 1989 - Sowiecka inwazja na Afganistan (więcej po rosyjsku tutaj: <http://www.usinfo.ru/1979afganistan.htm>). Po licznych atakach mudżahedinów na terytorium sowieckie, sprowokowanych i opłaconych przez Amerykę, Związek Radziecki zdecydował się wysłać wojska do Afganistanu i utrzymać tam prosowiecki rząd. Mudżahedini walczący z oficjalnym rządem w Kabulu, w tym jeden z ochotników Arabii Saudyjskiej, Osama bin Laden, są wspierani przez Amerykę. Tak

należy powiedzieć, że prowadzili wojnę z rękami afgańskich powstańców. W 1989 roku wojska radzieckie opuściły Afganistan, gdzie trwała wojna domowa między rywalizującymi frakcjami mudżahedinów i stowarzyszeniami plemiennymi.

1980 - 1992 - Salwador. Pod pretekstem pogarszającej się sytuacji wewnętrznej w kraju, która mogłaby przerodzić się w wojnę domową, Stany Zjednoczone początkowo rozszerzyły swoją obecność wojskową w Salwadorze poprzez rozmieszczenie doradców, a następnie rozpoczęły prowadzenie operacji specjalnych z wykorzystaniem zdolności wojskowo-spiegowskich Pentagonu i Langleya. na stałe. Dowodem na to jest fakt, że około 20 Amerykanów zginęło lub zostało rannych w wypadkach helikopterów i samolotów podczas prowadzenia rozpoznania lub innych misji nad polem bitwy. Istnieją również dowody na zaangażowanie Amerykanów w walkę naziemną. Wojna oficjalnie zakończyła się w 1992 roku. Kosztowała ona Salwador 75 tysięcy cywilów zabitych, a Departament Skarbu USA 6 miliardów dolarów wydobytych z kieszeni podatników. Od tego czasu w kraju nie nastąpiły żadne zmiany społeczne. Garstka bogatych nadal posiada i kontroluje kraj, biedni stali się jeszcze biedniejsi, opozycja jest tłumiona przez „szwadrony śmierci”.

Na przykład kobiety wieszano na drzewach za własnymi włosami, odcinano im piersi, wycięto wnętrze genitaliów i nakładano je na twarze. Mężczyznom odcięto i wepchnięto im do ust penisa, a dzieci rozdzierano drutem kolczastym na oczach rodziców. Wszystko to w imię demokracji zrobili amerykańscy eksperci i co roku umierało kilka tysięcy osób. W morderstwach czynnie brali udział amerykańscy absolwenci Graduate School of the Americas (więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/schooloftheamericas.htm>), znanej ze szkolenia w zakresie tortur i działań terrorystycznych. . Lata 80. - W Hondurasie działa wojskowy szwadron śmierci, wyszkolony i opłacany przez Stany Zjednoczone. Liczbę ofiar zabitych w tym kraju szacuje się na dziesiątki tysięcy. W Stanach Zjednoczonych przeszkolono wielu oficerów oddziałów śmierci. Honduras zamienił się w bazę wojskową do walki ze Stanami Zjednoczonymi przeciwko Salwadorowi i Nikaragui.

1980 - Pomoc wojskowa dla Iraku destabilizuje nowy antyamerykański reżim w Iranie. Wojna trwała 10 lat, a liczbę ofiar śmiertelnych szacuje się na milion. Ameryka protestuje, gdy ONZ stara się potępić agresję Iraku. Ponadto Stany Zjednoczone usuną Irak z listy „krajów wspierających terroryzm”. W tym samym czasie Ameryka potajemnie wysłała broń do Iranu przez Izrael w nadziei na proamerykański zamach stanu.

1980 - Kambodża. Pod presją USA Światowy Program Żywnościowy wysłał do Tajlandii żywność za 12 mln dolarów, które otrzymają Czerwoni Khmerzy, poprzedni rząd w Kambodży, odpowiedzialny za zabicie 2,5 mln ludzi w ciągu czterech lat. Ponadto Ameryka, Niemcy Zachodnie i Szwecja dostarczają zwolennikom Pol Pota broń w całym Singapurze, a gangi Czerwonych Khmerów terroryzują Kambodżę przez kolejne 10 lat po upadku reżimu.

1980 - Włochy. „Operacja Gladio” America pośredniczy w eksplozji na stacji w Bolonii, w której zginęło 86 osób. Celem było zdyskredytowanie komunistów w nadchodzących wyborach.

1980 - Korea Południowa. Tysiące protestujących zginęło w Kwangju przy wsparciu amerykańskim.

Protest był skierowany przeciwko stosowaniu tortur, masowym aresztowaniom, sfałszowaniu wyborów i osobiście przeciwko amerykańskiej marionetce Chun Doo Hwan. Kilka lat później Ronald Reagan powiedział mu, że „zrobił wiele, aby utrzymać 5000-letnią tradycję oddania wolności”.

1981 - Zambia. Ameryka nie bardzo lubiła rząd tego kraju, ponieważ nie popierał ukochanego apartheidu Ameryki w Południowej Afryce. Amerykanie próbowali więc zorganizować zamach stanu, którego mieli dokonać zambijscy dysydenci przy wsparciu oddziałów południowoafrykańskich. Próba zamachu stanu nie powiodła się.

1981 - USA niszczą dwa libijskie samoloty. Atak miał na celu destabilizację antyamerykańskiego rządu M. Kaddafiego. W tym samym czasie u wybrzeży Libii przeprowadzono demonstracyjne manewry. Kaddafi wspierał Palestyńczyków w ich walce o niepodległość i obalił poprzedni proamerykański rząd.

1981 - 1990 - Nikaragua. (więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/1981nikaragua.htm>) CIA kieruje inwazją powstańców i zaminowaniem. Po upadku dyktatury Somozy i dojściu do władzy sandinistów w 1978 roku stało się jasne dla Stanów Zjednoczonych, że w Ameryce Łacińskiej może pojawić się „kolejna Kuba”. Prezydent Carter uciekł się do sabotowania rewolucji w formie dyplomatycznej i gospodarczej. Jego następcą, Reagan, postawił na siłę. W tym czasie Nikaragua była najbiedniejszym krajem na świecie, z zaledwie pięcioma windami i jednymi ruchomymi schodami, i to też nie działało.

Ale Reagan powiedział, że Nikaragua jest strasznym niebezpieczeństwem, a kiedy wygłaszał swoje przemówienie, w telewizji pojawiła się czerwona mapa Stanów Zjednoczonych, jakby przedstawiała zbliżające się niebezpieczeństwo ze strony Nikaragui. Od 8 lat ludność Nikaragui jest atakowana przez Contras, stworzony przez USA z resztek Gwardii Somosa i innych zwolenników dyktatora. Rozpoczęła się wojna totalna przeciwko wszystkim postępowym programom społecznym i gospodarczym rządu. „Bojownicy o wolność” Reagana spalili szkoły i kliniki, byli zamieszani w przemoc i tortury, bombardowania i strzelanie do

niewinnych ludzi, co doprowadziło do klęski rewolucji. Wybory odbyły się w 1990 roku, podczas których Ameryka wydała 9 milionów dolarów na wsparcie Narodowego Związku Opozycji i szantażowała ludzi, by mówili im, że jeśli partia zdobędzie władzę, finansowane przez USA naloty Contras ustaną, a zamiast tego zostanie udzielona masowa pomoc. Sandiniści naprawdę przegrali.

W ciągu 10 lat „wolności i demokracji” nigdy nie dostarczono żadnej pomocy do Nikaragui, ale gospodarka została zniszczona, kraj zubożał, powstał analfabetyzm, a usługi społeczne były najlepsze w Ameryce Środkowej przed przybyciem Stanów Zjednoczonych zostały zniszczone.

1982 - Rząd RPA Surinamu rozpoczyna reformy socjalistyczne i zaprasza doradców kubańskich. Amerykańskie służby wywiadowcze wspierały organizacje demokratyczne i pracownicze. W 1984 r. prosocjalistyczny rząd podał się do dymisji w wyniku dobrze zorganizowanych niepokojów społecznych.

1982 - 1983 - Atak terrorystyczny 800 amerykańskich marines na Liban. Znowu wiele ofiar.

1982 - Gwatemala. Ameryka pomaga generałowi Efraínowi Riosowi Monttowi dojść do władzy. Po 17 miesiącach sprawowania urzędu zniszczył 400 indiańskich wiosek.

1983 - Interwencja wojskowa w Grenadzie, około 2000 marines. (więcej po rosyjsku tutaj: <http://www.usinfo.ru/1983grenada.htm>) Zniszczenie setek istnień ludzkich. W Grenadzie miała miejsce rewolucja, która wyprowadziła do władzy grupy lewicowe. Nowy rząd tego małego wyspiarskiego kraju starał się przeprowadzić reformy gospodarcze z pomocą Kuby i Związku Radzieckiego. Stany Zjednoczone obawiały się „eksportu” rewolucji kubańskiej. Pomimo faktu, że lider Grenady marksistowski Maurice Bishop został zabity przez innych członków partii, Stany Zjednoczone nadal zdecydowały się na inwazję Grenady. Formalny werdykt w sprawie użycia siły zbrojnej wydała „Organizacja Państw Karaibów Wschodnich”, powodem rozpoczęcia operacji wojskowej byli amerykańscy studenci przetrzymywani jako zakładnicy. Prezydent USA Ronald Reagan powiedział, że przygotowywana jest kubańsko-sowiecka okupacja Grenady i że w Grenadzie znajdują się zapasy broni, które mogą być użyte przez międzynarodowych terrorystów.

Po podboju wyspy (1983) okazało się, że studenci nie byli zakładnikami, a magazyny były pełne starej sowieckiej broni. Przed inwazją amerykańską na wyspie było 1200 kubańskich komandosów. Potem okazało się, że na wyspie jest nie więcej niż 200 Kubańczyków, z czego jedna trzecia to specjaliści cywilni. Członkowie rewolucyjnego rządu zostali aresztowani i przekazani przez amerykańskich żołnierzy towarzyszom USA. Sąd powołany przez nowy rząd skazał ich na kary więzienia. Zgromadzenie ONZ potępiło tę akcję znaczną większością głosów. Prezydent Reagan powiedział: „To nawet nie zakłóciło mojego śniadania”.

1983 - Działania destabilizacyjne w Angoli: wsparcie antyrządowych sił zbrojnych, zamachy terrorystyczne i sabotaż w firmach.

1984 - Amerykanie zestrzelili dwa irańskie samoloty.

1984 - Ameryka kontynuuje finansowanie powstańców antyrządowych w Nikaragui. Kiedy Kongres oficjalnie zakazał przekazywania pieniędzy w ręce terrorystów, CIA po prostu uznała je za tajne. Oprócz pieniędzy „Contras” otrzymały też skuteczniejszą pomoc: Nikaraguańczycy schwytali Amerykanów, podkładając miny w 3 zatokach, co oznaczało, że prowadzili oni typową działalność terrorystyczną. Sprawa została rozpatrzona w Międzynarodowym Trybunale Sprawiedliwości, Ameryka została skazana na zapłatę 18 miliardów dolarów, ale nie zwróciła uwagi. 1985 - Czad. Rząd kierowany przez prezydenta Habré, wspierany przez Amerykanów i Francuzów. Ten represyjny reżim stosował najstraszniejsze tortury, paląc ludzi żywcem i inne techniki w celu zastraszenia ludności: wstrząsy elektryczne, wkładanie rury wydechowej do ust mężczyzny, trzymanie w jednej celi z gnijącymi zwłokami i głodem. Udokumentowano zniszczenie setek rolników na południu. Szkolenie i finansowanie reżimu zależało od Amerykanów.

1985 - Honduras. Stany Zjednoczone wysyłają do Nikaragui Contras ekspertów od tortur i doradców wojskowych, znanych z brutalnych i wyrafinowanych tortur. Współpraca Ameryki z wpływowymi handlarzami narkotyków. Rząd Hondurasu otrzyma 231 mln dolarów odszkodowania. 1986 - Atak na Libię. Bombardowanie Trypolisu i Bengazi. Wiele ofiar. Powodem był atak terrorystyczny agentów libijskich tajnych służb na popularną wśród amerykańskich żołnierzy dyskotekę w Berlinie Zachodnim. W maju 1986 roku dwa libijskie okręty wojenne zostały zatopione podczas ćwiczeń floty amerykańskiej, a inny został uszkodzony. Zapytany przez reporterów, czy wojna się rozpoczęła, rzecznik Białego Domu powiedział, że miały miejsce „pokoje manewry morskie na wodach międzynarodowych”. Nie posłuchał kolejnego komentarza.

1986 - 1987 - „Wojna tankowców” między Irakiem a Iranem. - Ataki sił powietrznych i morskich na pola naftowe i tankowce. Stany Zjednoczone stworzyły międzynarodowe siły do ochrony łączności w Zatoce Perskiej. Był to początek stałej obecności US Navy w Zatoce Perskiej. Niesprowokowany atak USA na irański statek na wodach międzynarodowych, zniszczenie irańskich platform wiertniczych.

1986 - Kolumbia. Amerykańskie wsparcie dla proamerykańskiego reżimu „w walce z narkotykami”. Duża ilość sprzętu wojskowego została wywieziona do Kolumbii po tym, jak kolumbijski rząd udowodnił swoją lojalność wobec Stanów Zjednoczonych: w „czystce społecznej”, czyli niszczeniu przywódców związkowych i członków niektórych mniej lub bardziej ważnych ruchów i organizacji, rolników i pokrzywdzonych polityków do „oczyszczenia” kraju z elementów antyamerykańskich i antyrządowych. Aktywnie stosowano brutalne tortury, na przykład w latach 1986-1988. Centrum Robotnicze straciło 230 osób, z których prawie wszystkie zostały zamęczone na śmierć. W ciągu zaledwie sześciu miesięcy „czystki” (1988) zabił ponad 3000 osób, po czym Ameryka powiedziała: „Kolumbia ma demokratyczną formę rządów i nie narusza w znaczący sposób poziomu praw człowieka uznanych na arenie międzynarodowej”. W latach 1988-1992 z przyczyn politycznych zginęło około 9500 osób (w tym 1000 członków jedynej niezależnej partii politycznej, Związku Patriotycznego), w tym 313 zmarłych chłopów i 830 działaczy politycznych. Do 1994 roku liczba zabitych z powodów politycznych wzrosła do 20 000. Poniższe przypadki z pewnością nie pasują do „walki z narkotykami”. W 2001 roku plemię indiańskie poprzez pokojowe protesty próbowało nie dopuścić do produkcji ropy na swoim terytorium przez amerykańską firmę „Occidental Petroleum”. Oczywiście firma nie poprosiła o pozwolenie i wysłała siły rządowe do ludności cywilnej. W rezultacie zaatakowano dwie wioski w regionie Valle del Cauca, zabijając 18 osób, w tym 9 dzieci. Podobny incydent miał miejsce w 1998 roku w Santa Domingo. Przy próbie tamowania drogi zginęło 3 dzieci, a kilkadziesiąt osób zostało rannych. 25% kolumbijskich żołnierzy chroni zagraniczne firmy naftowe.

1986 - 2000 - Zamieszki na Haiti. W latach trzydziestych Stany Zjednoczone wspierały dyktaturę rodziny Duvalierów, dopóki nie sprzeciwił się jej myślicy ksiądz Aristide. Tymczasem CIA potajemnie współpracowała z „szwadronami śmierci” i handlarzami narkotyków. Biały Dom udawał, że popiera powrót Aristide'a do władzy po jego obaleniu w 1991 roku. Po ponad dwóch latach opóźnienia armia amerykańska przywróciła swoje rządy. Ale dopiero po zapewnieniu, że nie będzie pomagał biednym kosztem bogatych i będzie postępował zgodnie z zasadami „gospodarki rynkowej”.

1987 - 1988 - Stany Zjednoczone pomagają Irakowi w wojnie przeciwko Iranowi nie tylko bronią, ale także bombardowaniem. Ponadto Stany Zjednoczone i Wielka Brytania dostarczyły Irakowi broń masowego rażenia, w tym śmiertelny gaz, który zatruł 6000 cywilów w kurdyjskiej wiosce Halabja. Dokładnie

przypadek ten został przytoczony przez Busha w przedwojennej retoryce usprawiedliwiania amerykańskiej agresji w 2003 roku. Oczywiście o tym, że broń chemiczną dostarczyła Ameryka, która chciała zmienić antyamerykański reżim w Iranie, jakoś „zapomniałem” wspomnieć. Tutaj możesz zobaczyć zdjęcia ofiar ataku gazowego (http://www.usinfo.ru/pics/democracy_iraq_halabja.jpg)

1988 - Turcja. Wsparcie militarne kraju podczas masowych represji wobec niezadowolonych z proamerykańskiego rządu. Powszechne stosowanie tortur, w tym torturowanie dzieci, tysiące ofiar. W rezultacie Turcja zajmuje trzecie miejsce pod względem pomocy finansowej USA. 80% tureckiej broni kupowane jest w Stanach Zjednoczonych, a Stany Zjednoczone mają w tym kraju bazy wojskowe. Taka korzystna współpraca pozwala tureckiemu rządowi popełniać przestępstwa bez obawy, że „społeczność międzynarodowa” podejmie środki zaradcze. Na przykład w 1995 roku rozpoczęto kampanię przeciwko mniejszości kurdyjskiej: zniszczono 3500 wiosek, 3 miliony ludzi zostało bez dachu nad głową, a dziesiątki tysięcy zginęło. Nawet „społeczność światowa”, nie mówiąc już o Stanach Zjednoczonych, w ogóle nie zwracała sobie głowy tym faktem.

1988 – CIA wysadziła w powietrze samolot „Pan Am”, który przeleciał nad Szkocją i zabił setki Amerykanów. Incydent został przypisany arabskim terrorystom. Okazało się, że te bezpieczniki są produkowane w Ameryce i sprzedawane są wyłącznie przez CIA, a nie przez Libię. Przez kilka lat Stany Zjednoczone nałożyły sankcje gospodarcze na Libię (czasem przeprowadzając dyskretne bombardowania miast), że ostatecznie zdecydowały się „przyznać” swoją winę w 2003 roku. (Więcej po rosyjsku tutaj: <http://www.usinfo.ru/1988livia.htm>)

1988 - Wojska amerykańskie najeżdżają Honduras w celu ochrony ruchu terrorystycznego "Contras", który od wielu lat atakuje Nikaragwę. Wojska są nadal w Hondurasie.

1988 - USS "Vincennes", który zestrzelił irański samolot z 290 pasażerami na pokładzie w Zatoce Perskiej, w tym 57 dzieci. Samolot właśnie wystartował i nie znajdował się nawet na obszarze międzynarodowym, ale nad irańskimi wodami terytorialnymi. Kiedy statek „Vincennes” wrócił do swojej bazy w Kalifornii, ogromny wiwatujący tłum powitał go transparentami i balonami, orkiestrą i marszem, a sam statek usłyszał genialną muzykę z głośników. Bohaterowie przywitani się ogniem artyleryjskim. „Kara-Murza” tak pisze o treści artykułów publikowanych w amerykańskich gazetach poświęconych zestrzelonemu irańskiemu samolocie: „Kiedy czyta się te artykuły, głowa się kręci. Samolot został zestrzelony w dobrych intencjach, a pasażerowie „nie zginęli na próżno”, bo Iran może pomyśleć... „Zamiast przeprosić, powiedział Bush senior”, nigdy nie przeproszę za Stany Zjednoczone.

Nie obchodzą mnie fakty.” Kapitan krążownika „Vincennes” został odznaczony medalem za odwagę. Późniejszy rząd USA w pełni uznał swój błąd i nieludzkie zachowanie. Jednak do chwili obecnej Stany Zjednoczone nie wywiązały się ze swoich zobowiązań do zadośćuczynienia krewnym ofiar za szkody moralne i materialne w wyniku tego bezprecedensowego aktu. Ponadto w tym roku Stany Zjednoczone zbombardowały irańskie rafinerie ropy naftowej.

1989 - interwencja zbrojna w Panamie, schwytanie prezydenta Noriegi, który wciąż przebywa w więzieniu w USA. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/1989panama.htm>) Tysiące ludzi zostało zabitych i oficjalnie zredukowanych do 560. Rada Bezpieczeństwa ONZ była prawie jednomyślna przeciwko okupacji. Stany Zjednoczone zawetowały rezolucję Rady Bezpieczeństwa i zaczęły planować kolejne „operacje ratunkowe”. Upadek sowieckiej przeciwwagi, wbrew wszelkim oczekiwaniom, że sytuacja ta uchroni USA przed koniecznością wykazania się bojowością, doprowadził do tego, że „po raz pierwszy od wielu lat Stany Zjednoczone mogły uciec się do władzy bez obawy o reakcję ze strony Rosji”, powiedział jeden z nich. deputowanych po inwazji na Panamę Departament Stanu. Okazało się, że proponowany budżet Pentagonu po zakończeniu zimnej wojny przez administrację Busha, bez wymówki „rosyjskiego zagrożenia”, był nawet większy niż wcześniej.

1989 - Amerykanie zestrzelili dwa libijskie samoloty.

1989 - Rumunia. CIA jest zaangażowana w obalenie i zabójstwo Ceausescu. Początkowo Ameryka traktowała go bardzo życzliwie, ponieważ wyglądał jak prawdziwy powiernik w obozie socjalistycznym: nie popierał wkroczenia wojsk sowieckich do Afganistanu, a bojkot Igrzysk Olimpijskich w Los Angeles w 1984 r. nalegał na jednoczesne rozwiązanie NATO i Układu Warszawskiego. Ale pod koniec lat 80. okazało się, że nie pójdzie drogą zdrajcy socjalizmu, jak Gorbaczow. Dodatkowo utrudniały to narastające objawienia oportunistów i zdrady komunizmu z Bukaresztu. W Langley zdecydowano o usunięciu Ceausescu (oczywiście bez zgody Moskwy nie było to wówczas możliwe...) Operację powierzono szefowi jednostki CIA na Europę Wschodnią, Miltonowi Bordenowi. Teraz przyznaje, że działania mające na celu obalenie reżimu socjalistycznego i usunięcie Ceausescu zostały zaplanowane przez rząd USA.

Najpierw przeanalizowano światową opinię publiczną. Za pośrednictwem agencji do zachodnich mediów przedostały się negatywne informacje na temat dyktatora oraz wywiad z rumuńskimi dysydentami, którzy uciekli za granicę. Motywem przewodnim tych publikacji było: Ceaușescu torturuje ludzi, kradnie publiczność

pieniądze i nie rozwija gospodarki. Informacje na Zachodzie odniosły wielki sukces. W tym samym czasie miał miejsce najbardziej prawdopodobny następca Ceausescu, w którego roli został wybrany Ion Iliescu. Ostatecznie nominacja ta odpowiadała zarówno Waszyngtonowi, jak i Moskwie. Pomimo już „czystych” Węgier z socjalizmu, broń była po cichu dostarczana do rumuńskiej opozycji. Wreszcie historia zabójstw cywilów przez tajnych agentów rumuńskiej tajnej służby „Securitate” w Timisoarze, „stolicy” rumuńskich Węgry, była transmitowana jednocześnie na kilku światowych kanałach telewizyjnych. CIA przyznaje teraz, że było to wspaniałe zgromadzenie. W rzeczywistości wszystkie ofiary zmarły z przyczyn naturalnych, a zwłoki zostały specjalnie przywiezione na miejsce z miejscowej kostnicy, gdyż nietrudno było przekupić ludzi w karetce. Piętnaście lat temu egzekucja byłego sekretarza generalnego Rumuńskiej Partii Komunistycznej i jego żony Eleny została przedstawiona jako wyraz woli ludzi, którzy obalili zniechęcony reżim komunistyczny. Jednak teraz jest jasne, że była to kolejna operacja CIA, która była przykryta jedynie listkiem figowym „Walka z totalitaryzmem”.

1989 - Filipiny. Wsparcie lotnicze jest udzielane rządowi w walce z puczem.

1989 – wojska amerykańskie tłumią zamieszki na Wyspach Dziewiczych.

1990 - Pomoc wojskowa dla proamerykańskiego rządu Gwatemali „w walce z komunizmem”. W praktyce znajduje to odzwierciedlenie w masowych masakrach, w których do 1998 r. ofiarą starć padło 200 tys. ludzi, a tylko 1% zabitych cywilów to „dzięki” antyrządowym buntownikom. Ponad 440 wiosek zostało zniszczonych, dziesiątki tysięcy ludzi uciekło do Meksyku, a ponad milion uchodźców przebywa w kraju. W kraju gwałtownie szerzy się ubóstwo (1990-75% populacji), dziesiątki tysięcy umierają z głodu, otwierają się farmy dziecięce, które są następnie cięte na organy dla bogatych amerykańskich i izraelskich klientów. Na amerykańskich plantacjach kawy ludzie żyją i pracują w warunkach obozów koncentracyjnych.

1990 - Poparcie dla wojskowego zamachu stanu na Haiti. Popularny i legalnie wybrany prezydent Jean Bertrand Aristide został obalony, ale ludzie zaczęli aktywnie domagać się jego powrotu. Następnie Amerykanie rozpoczęli kampanię dezinformacyjną, że był chory psychicznie. Wyznaczony przez Amerykanów generał Prosper Anvil został zmuszony do ucieczki na Florydę w 1990 roku, gdzie teraz żyje w luksusie za skradzione pieniądze.

1990 - Rozpoczyna się morska blokada Iraku.

1990 - Bułgaria. Ameryka wydaje 1 500 000 dolarów na finansowanie rywali Bułgarskiej Partii Socjalistycznej podczas wyborów. Jednak BSS wygrywa. Ameryka nadal finansuje opozycję, co prowadzi do wczesnej dymisji rządu socjalistycznego i ustanowienia reżimu kapitalistycznego.

Rezultat: kolonizacja kraju, zubożenie ludu, częściowe zniszczenie gospodarki.

1991 - Zakrojona na szeroką skalę akcja wojskowa przeciwko Irakowi z udziałem 450 000 żołnierzy i kilku tysięcy elementów nowoczesnej technologii. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/iraq.htm>) Zginęło co najmniej 150 000 cywilów.

Celowe bombardowanie obiektów cywilnych w celu zastraszenia ludności Iraku.

W przypadku pierwszej inwazji na Irak Ameryka użyła następujących wymówek:

roszczenia rządu USA: 1) Irak najechał na niepodległe państwo Kuwejt 2) Husajn

produkuje broń nuklearną, użyje jej przeciwko Ameryce 3) Irak nie chce

rozpocząć rozmów pokojowych i wycofać wojsk 4) Okrucieństwa armii

irackiej w Kuwejcie 5) użycie przez armię iracką broni masowego rażenia 6)

Irak zamierzał zaatakować Arabię Saudyjską - W Iraku nie ma demokracji

Prawda:

1) Kuwejt był od wieków częścią Iraku, a brytyjscy imperialiści rozerwali go siłą w latach dwudziestych XX wieku z powodu jego polityki „dziel i rządź”. Żaden kraj w regionie nie uznał tego stanu.

2) Plany produkcji broni jądrowej były w początkowej fazie, pod tym pretekstem możemy zbombardować większość świata. Jego zamiar zaatakowania Ameryki był oczywiście wymysłem.

3) Kiedy Ameryka dokonała inwazji na Irak, rozmowy pokojowe były już w pełnym toku, a armia iracka była w pełnym rozkwicie opuścił Kuwejt.

4) Najgorsze okrucieństwa typu noworodkowego opisane powyżej zostały wymyślone przez Amerykanina propaganda.

5) Sama Ameryka dostarczyła Husajnowi tę broń.

6) Nie ma jeszcze dowodów.

7) Sami Amerykanie doprowadzili Husajna do władzy.

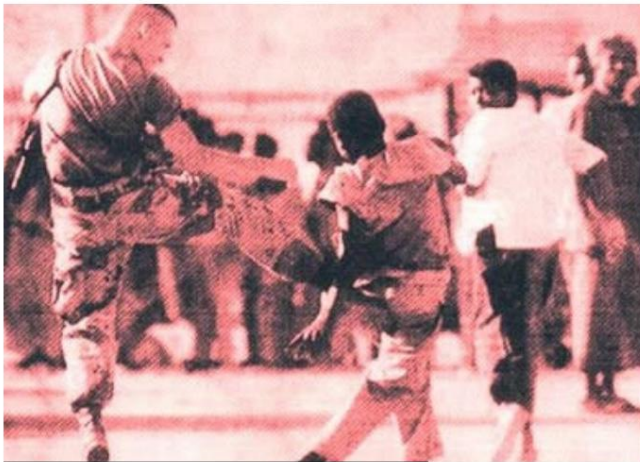
1991 - Kuwejt. Złapał go też Kuwejt, który Amerykanie „wyzwolili”: państwo zostało zbombardowane, byli

ustalonych żołnierzy.

1992 - 1994 - Okupacja Somalii. Przemoc zbrojna wobec ludności cywilnej, mordowanie ludności cywilnej. W 1991 roku prezydent Somalii Mohammad Siad Barre został obalony. Od tego czasu jego kraj został właściwie podzielony na terytoria klanowe. Rząd centralny nie kontroluje całego kraju. Urzędnicy amerykańscy nazwali Somalię „idealnym miejscem dla terrorystów”. Jednak niektórzy przywódcy klanów, tacy jak Mohammed Farah Aidid, współpracowali z siłami pokojowymi ONZ w 1992 roku. Ale nie na długo. Rok później już z nimi walczył. Przywódcy klanów somalijskich mieli własną małą, ale bardzo mobilną i dobrze uzbrojoną armię. Ale Amerykanie nie walczyli z tymi armiami, a jedynie eksterminowali ludność cywilną (która jako celowo uzbrojona zaczęła się bronić). Yankees stracili dwa śmigłowce bojowe, kilka opancerzonych Hummerów, 18 osób zginęło, a 73 zostało rannych (Delta Special Forces i piloci helikopterów), zniszczyli kilka bloków miejskich i zabili około 1-10.000 osób (w tym kobiety i dzieci). W 1994 roku, po dwóch latach nieudanych prób „przywrócenia porządku” w kraju, prawie 30 000 amerykańskich żołnierzy zostało zmuszonych do ewakuacji. Aidid nie został wówczas złapany, nie zginął do 1995 roku, a stosunki dyplomatyczne między Somalią a Stanami Zjednoczonymi jeszcze nie istnieją (2005). Amerykanie nakręcili film „Helikopter w ogniu”, w którym przedstawili się jako bohaterzy wyzwoliciele Somalijczyków walczących z terrorystami i to był koniec.

Amerykanie w Somalii. Po zniszczeniu tysięcy cywilów przez amerykańskich bandytów, Somalijczycy okazali „wdzięczność” za „pomoc” wujkowi Samowi i przeciągnęli jednego zabitego okupanta ulicami miasta.

Efekt był zdumiewający: po tym, jak ten materiał został wyemitowany w amerykańskiej telewizji w Stanach Zjednoczonych, wybuchły wielkie zamieszki (dlaczego im pomagamy, skoro są takimi barbarzyńcami?), że żołnierze musieli ewakuować pod naciskiem opinii publicznej. Wyciągamy odpowiednie wnioski.

1992 - Angola. Mając nadzieję na zdobycie bogatych zasobów ropy naftowej i diamentów, Ameryka finansuje swojego kandydata na prezydenta, Jonasa Savimbi. On traci. Przed i po tych wyborach Stany Zjednoczone zapewniają mu pomoc wojskową w walce z legalnym rządem. Podczas konfliktu zginęło około 650 000 osób. Oficjalną przyczyną poparcia rebeliantów jest walka z komunistycznym rządem. W 2002

Ameryka uzyskała wymagane sprzyjające warunki dla swoich firm, a Savimbi stał się ciężarem. Stany Zjednoczone chciały, aby przestał walczyć, ale odmówił. W tym kontekście amerykański dyplomata powiedział: „Problem z marionetkami polega na tym, że nie zawsze drgają one, gdy pociąga się za sznurki”. Na sugestię amerykańskiego wywiadu „marionetkę” odnalazł i zniszczył rząd Angoli.

1992 - Nie udaje się proamerykański zamach stanu w Iraku, w wyniku którego Hussein został zastąpiony obywatelem USA Sa'dem Salihem Jabrem.

1993 - Rosja. Amerykanie pomogli Jelcynowi zastrzelić kilkaset osób podczas ataku na Radę Najwyższą. Krążą niepotwierdzone plotki o amerykańskich snajperach, którzy pomogli w walce z „czerwonym faszystowskim puczem”. Ponadto Amerykanie zadbali o zwycięstwo Jelcyna w kolejnych wyborach, choć kilka miesięcy wcześniej poparło go zaledwie 6% Rosjan.

1993 - 1995 - Bośnia. Patrole podczas wojny domowej w strefach zakazu lotów, zestrzeliwujące samoloty, bombardowania Serbów.

1994 - 1996 - Irak. Próba obalenia Husajna przez destabilizację kraju. Bombardowania nie ustały ani na dzień, ludzie umierali z głodu i chorób z powodu sankcji, a wybuchy nadal miały miejsce w miejscach publicznych. W tym celu Amerykanie wykorzystali organizację terrorystyczną Iracki Kongres Narodowy (INA). Dochodziło nawet do starć zbrojnych z siłami Husajna, gdyż Amerykanie obiecali wsparcie Kongresu Narodowego z powietrza. Jednak wsparcie nie nadeszło.

Ataki terrorystyczne były skierowane przeciwko ludności cywilnej, a Amerykanie mieli nadzieję, że rozgniewają ludzi w reżimie Saddama Husajna, który sprawia, że wszystko jest możliwe. Jednak reżim długo nie cierpiał i w 1996 roku większość INA została zniszczona. Nikt też nie dołączył do nowego irackiego rządu INA.

1994 - 1996 - Haiti. Blokada przeciwko rządowi wojskowemu, żołnierze wznawiają prezydenturę dla Aristide 3 lata po zamachu stanu.

1994 - Rwanda. Historia jest mroczna, wiele pozostaje do zobaczenia, ale teraz możemy powiedzieć co następuje. Pod przywództwem agenta CIA Jonasa Savimbi ok. br. 800 000 osób. Początkowo zgłoszono trzy miliony, ale z biegiem lat liczba ta spada. Mówimy o czystce etnicznej - zniszczeniu narodu Hut. Bardzo dobrze uzbrojony kontyngent ONZ w kraju nic nie zrobił. Nie jest jeszcze jasne, jak bardzo Ameryka jest w tym przesiąknięta i do jakich celów dąży. Wiadomo, że rwandyjskie wojsko, które było zaangażowane w zabijanie cywilów, istnieje za amerykańskie pieniądze i jest szkolone przez amerykańskich instruktorów. Wiadomo, że prezydent Rwandy Paul Kagame, który był zamieszany w masowe mordy, przeszedł szkolenie wojskowe w Stanach Zjednoczonych. Kagame z pewnością nawiązał świetne relacje nie tylko z armią amerykańską, ale także z wywiadem USA. Jednak Amerykanie nie uzyskali żadnej wyraźnej przewagi na ludobójstwie. Może to po prostu miłość do sztuki? 1994 - Rosja.

Pierwsza i druga kampania czeczeńska. (Więcej w języku rosyjskim [tutaj: http://www.usinfo.ru/usazachechnju.htm](http://www.usinfo.ru/usazachechnju.htm)) Już w 1995 roku pojawiły się doniesienia, że niektórzy bojownicy Dudajewa byli szkoleni w obozach szkoleniowych CIA w Pakistanie i Turcji. Wiadomo, że Stany Zjednoczone ogłosiły bogactwo naftowe Morza Kaspijskiego strefą żywotnego zainteresowania, niszcząc stabilność na Bliskim Wschodzie. Poprzez pośredników w regionie Stany Zjednoczone pomogły pielęgnować ideę oddzielenia Kaukazu Północnego od Rosji. Bliscy im ludzie z wielkimi workami pieniędzy podżegali gang Basayeva do „dżihadu” w Dagestanie i innych miejscach, gdzie żyją zupełnie normalni i spokojni muzułmanie. Ponadto, według strony internetowej Federalnej Agencji Śledczej w Stanach Zjednoczonych istnieje 16 organizacji czeczeńskich i proczeczeńskich. A oto cytaty z listu do władz duńskich pana Zbigniewa Brzezińskiego (jednej z kluczowych postaci zimnej wojny, absolutnej rusofobii, Alexandra M. Haiga (byłego sekretarza stanu USA) i Maxa M. Kampelmana (byłego ambasadora USA). do Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w W liście nakazano rządowi duńskiemu powstrzymanie się od ekstradycji Zakajewa do Rosji, przeszkolonych w Stanach Zjednoczonych: Chattaba, bin Ladena, „amerykańskiego” Chitigowa i wielu innych. W latach 80. miała nieść pomoc w rozminowywaniu terenów objętych konfliktem zbrojnym. W 1997 roku przeszkolili ponad stu specjalistów w zakresie min i wybuchów. Wiadomo, że fundusze „Helo-Trust” są zapewniane przez brytyjski Departament Rozwoju Międzynarodowego, Departament Stanu Stanów Zjednoczonych, Unię Europejską, rządy Niemiec, Irlandii, Kanady, Japonii, Finlandii i osoby prywatne. Ponadto rosyjska agencja kontrwywiadu ustaliła, że aktywnie zaangażowani byli pracownicy Helo-Trust

zbieranie informacji o sprawach społeczno-politycznych, gospodarczych i wojskowych w Czeczenii. Jak wiadomo, amerykański system GPS jest używany przez rosyjskie wojsko ze względu na brak funduszy na własne podobne projekty. Sygnał został celowo wyłączony podczas wojny w Czeczenii, co uniemożliwiło wojskom rosyjskim zniszczenie przywódców rebeliantów tym systemem. Jest też znanym przypadkiem, że wspomniany Brzeziński publicznie oświadczył w mediach, że Rosja zamierza użyć broni chemicznej przeciwko czeczeńskim cywilom. W tym samym czasie wojska rosyjskie przechwyciły rozmieszczenie rebeliantów czeczeńskich, którzy przejęli duże zapasy chloru i byli gotowi użyć ich przeciwko własnej ludności cywilnej, a następnie rzucić zbrodnię na armię rosyjską. Połączenie jest jasne.

Nawiasem mówiąc, to Brzeziński wymyślił, jak wciągnąć Związek Sowiecki do Afganistanu, to on sponsorował bin Ladena, zasłynął z twierdzenia, że prawosławie jest głównym wrogiem Ameryki, a Rosja jest krajem bezużytecznym. Więc za każdym razem, gdy Czeczeni biorą rosyjskie dzieci jako zakładników lub wysadzają pociąg, nie ma wątpliwości, kto za tym wszystkim stoi.

1995 - Meksyk. Rząd USA sponsoruje kampanię przeciwko Zapatystom. Pod przykrywką „walki z narkotykami” kryje się walka o terytoria, które są atrakcyjne dla społeczeństw amerykańskich. Helikoptery z karabinami maszynowymi, rakietami i bombami służą do niszczenia miejscowej ludności. Wyszkolone przez CIA gangi zabijają ludność i powszechnie stosują tortury. Tak się wszystko zaczęło. Kilka dni przed początkiem 1994 roku niektóre społeczności indyjskie ostrzegły władze meksykańskie, że w pierwszych dniach po wejściu w życie porozumienia NAFTA zorganizują powstanie. Rząd im nie ufał. W sylwestra setki Hindusów w czarnych maskach ze starymi karabinami zajęły stolicę Chiapas, natychmiast przechwyciły telegraf i przedstawiły się światu jako Zapatystowska Narodowa Armia Wyzwolenia (EZLN). Ich dowódcą wojskowym, który rozmawiał z prasą, był jakiś podkomandor Marcos. W pierwszych dniach wojny Indianie w całym kraju wyszli na ulice i zażądali opuszczenia zbuntowanego państwa w spokoju. Największe organizacje publiczne na świecie również wyraziły poparcie dla Hindusów. Rząd ogłosił zawieszenie broni i chęć negocjacji z rebeliantami. Przez cały czas rozmowy były prowadzone lub przerywane, ale zbuntowani Indianie z serialu pozostali w stolicy, kilku dużych miastach i kilku innych terytoriach w sąsiednich stanach. Ich głównym żądaniem było przyznanie Indianom prawowitej szerokiej autonomii regionalnej. Społeczności Zapatystów znajdują się nie tylko w Chiapas, ale w czterech sąsiednich stanach.

1995 - Chorwacja. Bombardowanie lotnisk w Serbii w Krajinie przed natarciem Chorwacji. 1996 - 17 lipca 1996 TWA Flight 800 eksploduje na nocnym niebie w pobliżu Long Island i wpada do Oceanu Atlantyckiego - zabijając wszystkie 230 osób na pokładzie.

Istnieją dowody na to, że Boeing został zestrzelony przez amerykański pocisk. Motywacja tego ataku nie została określona, jedną z głównych wersji jest błąd w szkoleniu i usuwaniu niechcianych osób na pokład samolotu.

1996 - Rwanda. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/twa800.htm>) 6000 cywilów zostało zabitych przez oddziały rządowe wyszkolone i finansowane przez Amerykę i RPA. To wydarzenie zostało zignorowane w zachodnich mediach.

1996 - Kongo. Departament Obrony USA potajemnie uczestniczył w wojnie w Demokratycznej Republice Konga (DRK). Amerykańskie firmy były również zaangażowane w tajną operację Waszyngtonu w Demokratycznej Republice Konga, z których jedna jest powiązana z byłym prezydentem USA Georgem HW Bushem. Mieli interesy gospodarcze w sektorze górniczym Demokratycznej Republiki Konga. Wykorzystali prywatny personel wojskowy, aby zachować poufność. Waszyngton pomógł Rwandzie i kongijskim rebeliantom obalić dyktatora Mobutu. Następnie Amerykanie poparli rebeliantów, którzy rozpoczęli wojnę ze zmarłym prezydentem Laurentem-Desire Kabilą, ponieważ „w 1998 r. reżim Kabila zaczął nękać interesy amerykańskich firm górniczych”. Kiedy Kabila zyskała poparcie innych krajów afrykańskich, Stany Zjednoczone zmieniły swoją taktykę. Amerykańscy agenci specjalsi zaczęli szkolić się jako przeciwnicy Kabili - Ruandyjczycy, Ugandyjczycy i Burundi oraz ich zwolennicy - Zimbabwe i Namibijczycy.

1997 - Amerykanie przeprowadzają serię zamachów bombowych w hotelach kubańskich.

1998 - Sudan. Amerykanie zniszczyli fabrykę farmaceutyczną uderzeniem rakiety, oświadczając, że produkuje ona gaz paraliżujący. Ponieważ fabryka produkowała 90% leków w kraju, a Amerykanie zakazali importu z zagranicy, oczywiście atak rakiety spowodował śmierć dziesiątek tysięcy ludzi.

Po prostu nie było ich czym

leczyć. 1998 - 4 dni aktywnego bombardowania Iraku po tym, jak inspektorzy zgłosili, że Irak nie był wystarczająco chętny do współpracy.

1998 - Afganistan. Atak na dawne obozy szkoleniowe CIA wykorzystywane przez grupy islamskich fundamentalistów.

1999 - Jugosławia. (Więcej tutaj: <http://www.usinfo.ru/jugoslavijaindex.htm>) Pomimo pogardy dla zasad

prawa międzynarodowego, obejścia ONZ i Rady Bezpieczeństwa, siły amerykańskie rozpoczęły 78-dniową kampanię bombową przez suwerenne państwo Jugosławii. Agresja na Jugosławię, która odbyła się pod pretekstem „zapobiegania katastrofie humanitarnej”, spowodowała największą katastrofę humanitarną w Europie od czasów II wojny światowej. Wykorzystano ponad 32 000 lotów bojowych, bomby ważyły 21 000 ton, co jest czterokrotnością siły bomby atomowej na Hiroszimie. Zginęło ponad 2000 cywilów, 6000 zostało rannych i okaleczonych, ponad milion bezdomnych i 2 miliony bez źródła dochodu. Bombardowanie sparaliżowało zdolność produkcyjną i infrastrukturę Jugosławii, prowadząc do wzrostu bezrobocia do 33% i zepchnięcia 20% populacji poniżej granicy ubóstwa, powodując bezpośrednie straty gospodarcze w wysokości 600 miliardów dolarów.

Jugosławia, podobnie jak cała Europa, doznała długotrwałych szkód w środowisku ekologicznym. Dowody zebrane przez Międzynarodowy Trybunał Karny dla Jugosławii w Jugosławii, któremu przewodniczy były prokurator generalny USA Ramsey Clark, pokazują, że CIA uzbroiła i sfinansowała albańskie gangi terrorystyczne (Armię Wyzwolenia Kosowa, KLA) w Jugosławii. Aby finansować bojowników KLA, CIA utworzyła dobrze zorganizowaną strukturę przestępczą zajmującą się handlem narkotykami w Europie. Przed zbombardowaniem Serbii rząd dostarczył NATO mapę Jugosławii, na której zaznaczono obiekty, które nie zostały zbombardowane, ponieważ spowodowałoby to katastrofę ekologiczną. Amerykanie z własnym cynizmem zaczęli bombardować te same obiekty, które znalazły się na serbskiej mapie.

Na przykład rafineria ropy naftowej Pančevo została zbombardowana 6 razy. W rezultacie do środowiska przedostały się duże ilości toksycznego fosgenu, 1200 ton monomerów chlorku winylu, 3000 ton wodorotlenku sodu, 800 ton kwasu solnego, 2350 ton ciekłego amoniaku i 8 ton rtęci. To wszystko spadło na ziemię. Ziemia została zatruta. Wody gruntowe, zwłaszcza w centrum Nowego Sadu, zawierają rtęć. W wyniku bomb uranowych NATO, rozpoczęła się choroba zwana „syndromem Zatoki”, dzieci rodzą się jako potwory. Ekolodzy na Zachodzie, zwłaszcza Greenpeace, całkowicie milczą na temat okrucieństw armii amerykańskiej w Serbii.

2000 - zamach stanu w Belgradzie. Amerykanie ostatecznie obalili znenawidzonego Miloszevicia.

2001 - Inwazja na Afganistan. (w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/afgan.htm>) Typowy program Amerykanów: tortury, zakazana broń, masowe zabijanie ludności cywilnej, zapewnienia o zbliżającej się odbudowie ziemi, użycie zubożonego uranu i w końcu wysłanie out of the finger „O udziale bin Ladena w zamachach terrorystycznych z 11 września 2001 r., opartym na wątpliwym filmie ze słabym sygnałem dźwiękowym i zupełnie inną osobą niż bin Laden.

2001 – Amerykanie ścigają Macedonijczyków, by zobaczyć albańskich terrorystów z Armii Wyzwolenia Kosowa, którzy zostali przeszkoleni i uzbrojeni przez samych Amerykanów do walki z Serbami.

2002 – Amerykanie wprowadzają wojska na Filipiny, bojąc się niepokojów społecznych.

2002 - 2004 - Wenezuela. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/2003venezuela.htm>) W 2002 roku doszło tam do proamerykańskiego zamachu stanu, a opozycja bezprawnie obaliła popularnego prezydenta Hugo Cháveza. Już następnego dnia wybuchło powstanie ludowe na rzecz prezydenta, Chávez został uratowany z więzienia i wrócił na swoje stanowisko. Obecnie trwa walka między opozycją wspieraną przez Amerykanów a rządem. Wenezuela jest bogata w olej. Co więcej, nie jest tajemnicą, że Hugo Chávez był najlepszym przyjacielem kubańskiego przywódcy Fidela Castro. A Wenezuela jest jednym z niewielu krajów, które otwarcie krytykowały amerykańską politykę zagraniczną. Na przykład, w swoim przemówieniu z kwietnia 2004 roku na wiecu w rocznicę wojskowego zamachu stanu w kraju, Chavez powiedział, że władzę w Waszyngtonie przejął imperialistyczny rząd, który, aby osiągnąć swoje cele, został przejęty.

gotowy do zabijania kobiet i dzieci.

2003 – „Operacja antyterrorystyczna” na Filipinach.

2003 - Irak. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/iraq.htm>)

2003 - Liberia. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/2003liberia.htm>)

2003 - Syria. Jak to często bywa w przypływie namiętności, Stany Zjednoczone zaczęły niszczyć kraj ofiary (w tym przypadku Irak), ale także sąsiednie kraje. 24 czerwca Pentagon ogłosił, że mógł zniszczyć Saddama Husajna lub jego najstarszego syna, Udaya. Według szefa armii USA dron Predator uderzył w podejrzany konwój. Jak się okazało, w polowaniu na przedstawiciela byłego irackiego reżimu w Syrii działała armia amerykańska. Amerykańska jednostka wojskowa przyznała się do starcia z syryjską strażą graniczną. Użyto spadochroniarzy. Z powietrza osłaniał lądowania samolotów sił specjalnych i śmigłowców.

2003 - Przewrót w Gruzji. (Więcej po rosyjsku tutaj: <http://www.usinfo.ru/2003gruzija.htm>) Bezpośredniej pomocy gruzińskiej opozycji udzielił ambasador USA w Tbilisi Richard Miles, co oznacza, że zrobił to za zgodą Białego Domu. Nawiasem mówiąc, Miles od dawna był niesławny jako grobowiec reżimu: był ambasadorem w Azerbejdżanie, gdy do władzy doszedł Heydar Aliyev, bombardował i obalał Słobodana Miloszevicia, był w Bułgarii, gdy następca tronu Symeon Saxe-Coburg Gotha, wygrał wybory parlamentarne, który pozostał na czele rządu.

Oprócz wsparcia politycznego Amerykanie wspierali także opozycję finansowo. Na przykład Fundacja Sorosa przekazała 500 000 dolarów radykalnej organizacji opozycyjnej „Kmara” („Dość”). Założył także popularną opozycyjną stację telewizyjną, która odegrała kluczową rolę we wspieraniu „Różowej Rewolucji” i podobno wspierała finansowo organizację młodzieżową odpowiedzialną za uliczne protesty.

Ponadto, według „Globe and Mail”, to za pieniądze organizacji Sorosa do Tbilisi na specjalnych autobusach z różnych miast związała się opozycja, a na środku placu przed parlamentem ogromny ekran został wzniesiony na oczach przeciwników Szewardnadze. Zgodnie z dokumentem, przed obaleniem Szewardnadze w Tbilisi specjalnie przestudiowano metody organizowania masowych protestów w Jugosławii, które doprowadziły do rezygnacji Miloszevicia. Według „Globe and Mail”, prezydent Gruzji Micheil Saakaszwili, który ukończył studia prawnicze w Nowym Jorku, osobiście wspiera ciepłe relacje z Sorosem. Zwerbowani przez armię gruzińską rebelianci czeczeńscy otrzymują od Sorosa premię do pensji.

2004 - Haiti (więcej w języku rosyjskim tutaj: <http://www.usinfo.ru/2004gaiti.htm>) Protesty antyrządowe trwały na Haiti przez kilka tygodni. Powstańcy zajęli stolicę Haiti. Prezydent Jean-Bertrand Aristide uciekł. Atak na stolicę Port-au-Prince został przełożony na prośbę Stanów Zjednoczonych. Ameryka tworzy armię.

2004 - Więcej po rosyjsku tutaj: <http://www.usinfo.ru/2004gvineja.htm>. Próba zamachu stanu w Gwinei Równikowej, gdzie istnieją przyzwoite rezerwy ropy. Brytyjskie służby wywiadowcze MI6, CIA i hiszpańskie tajne służby próbowały przemycić do kraju 70 najemników, którzy przy wsparciu lokalnych zdrajców mieli obalić reżim prezydenta Theodore'a Nguema Mbasogo Obisango. Najemnicy zostali zatrzymani, a ich przywódca, Mark Thatcher (nawiasem mówiąc, syn samej Margaret Thatcher!) znalazł schronienie w Stanach Zjednoczonych.

2004 roku: tutaj: <http://www.usinfo.ru/2004ukraina.htm> 1) [http://www.usinfo.ru/](http://www.usinfo.ru/2004ukraina.htm)

2004ukraina.htm 2) [http://www.usinfo.ru/](http://www.usinfo.ru/2004ukraina2.htm)

2004ukraina2.htm 3) [http://www.usinfo.ru/](http://www.usinfo.ru/2004ukraina3.htm)

2004ukraina3.htm 4) [http://www.usinfo.ru/](http://www.usinfo.ru/2004ukraina4.htm)

2004ukraina4.htm 5) [http://www.usinfo.ru/](http://www.usinfo.ru/2004ukraina5.htm)

2004ukraina5.htm 6) [http://www.usinfo.ru/](http://www.usinfo.ru/2004ukraina6.htm)

2004ukraina6.htm 7) [http://www.usinfo.ru/](http://www.usinfo.ru/2004ukraina7.htm)

2004ukraina7.htm 8) [http://www.usinfo.ru/c3.files/](http://www.usinfo.ru/c3.files/2004ukraina8.htm)

2004ukraina8.htm 9) [http://www.usinfo.ru/c3.files/](http://www.usinfo.ru/c3.files/2004ukraina9.htm)

2004ukraina9.htm 10) [http://www.usinfo.ru/c3.files/](http://www.usinfo.ru/c3.files/2004ukraina10.htm)

2004ukraina10.htm 11) [http://www.usinfo.ru/c3.files/](http://www.usinfo.ru/c3.files/2004ukraina11.htm)

2004ukraina11.htm

oraz

Ukraina

(jeszcze

v

Rosyjski

2008 - wojna rosyjsko-gruzińska. (Więcej w języku rosyjskim tutaj: http://politica100.narod.ru/12_2.html)

2011 - Tunis.

2011 – Egipt.

2011 - Libia. Naloty NATO pograżyły niegdyś dobrze prosperujący kraj z powrotem w średniowieczu i, co gorsza, pograżyły go w wojnie domowej. Zachód użył siły militarnej, aby zainstalować posłuszny, ale niepopularny reżim, niezdolny do radzenia sobie z zakorzenionymi konfliktami religijnymi i plemiennymi, które rozdarły kraj na kawałki. Libijska ropa i gaz były głównymi celami interwencji wojskowej NATO w imię szczytnego celu wyzwolenia zwykłych Libijczyków spod dyktatury pułkownika Kaddafiego (więcej tutaj : <http://www.vlastnihlavou.cz/libye/>)

2011 - Arabska Wiosna.

2011- Obecnie. Syria (więcej tutaj: [Syria](#) ,

<http://www.jinezpravy.blogspot.cz/search/label/>

www.vlastnihlavou.cz/syrie-pravda-o-syrii-syrska-

Walki praktycznie nigdy nie miały miejsca w USA. Prawie nikt nigdy nie najechał Ameryki. Słynny Pearl Harbor (Hawaje), który podczas II wojny światowej został najechany przez Japończyków, był terytorium okupowanym, które niedawno zdewastowali sami Amerykanie. Jedynymi atakami innego kraju na Stany Zjednoczone były wojna o niepodległość w Wielkiej Brytanii pod koniec XVIII wieku i brytyjski atak na Waszyngton w 1814 roku. Od tego czasu cały terror pochodzi ze Stanów Zjednoczonych i nigdy nie został ukarany.